MIESIĘCZNIK HERALDYCZNY

WYDAWANY PRZEZ ODDZIAŁ WARSZ. POLSKIEGO TOW. HERALDYCZNEGO

Nr. 1. **Warszawa, Styczeń 1939.** **Rok XVIII.**

Organ Polskiego Towarzystwa Heraldycznego.
Składka członkowska 24 zł. rocznie.
Nowi członkowie wpłacają ponadto 5 zł. wpisowego.
Sprawy przyjęcia nowych członków załatwia Skarbnik tel. 8-05-22.

Konto P. K. O. № 21.621 Oddział Warszawski P. T. H.
Konto P. K. O. № 153.091 Oddział Lwowski P. T. H.
Korespondencję i artykuły nadsyłać pod adresem:
Tow. Heraldyczne, Bibl. Ord. Krasińskich, Okólnik 9.
Rękopisów niezastrzeżonych Redakcja nie zwraca.

(W RAZIE PRZEWIDZIANEJ ODPOWIEDZI, ZAŁĄCZYĆ DO LISTU ZNACZEK POCZTOWY).

Treść: Henryk Łowmiański: Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie przeważnie z lat 1773—1799, str. 1.—Olga Łaszczyńska: Przodkowie Bruchnalskich h. Herburtowa, str. 8.—Sprawozdania i Recenzje, str. 14. — Zagadnienia i Odpowiedzi, str. 15. — Członkowie P. T. H., str. 16. — Komunikat, str. 16. — Résumés.

Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie

przeważnie z lat 1773 — 1799.

WSTĘP

Niniejszy wykaz stanowi produkt niejako uboczny pracy, która była podjęta w innym celu. Przed szeregiem już lat prof. Władysław Semkowicz zwrócił się do mnie z propozycją ogłoszenia drukiem wywodów szlachectwa na Litwie i w związku z tem udzielił mi notatek zebranych w swoim czasie przez ks. Zygmunta Kozickiego [1] w b. Archiwum Centralnem w Wilnie, wchodzącem obecnie w skład wileńskiego Archiwum Państwowego pod nazwą Archiwum Akt Dawnych; notatki pochodziły z około 20 ksiąg sądowych W. Księstwa Litewskiego,[2] z których część (z przed XVIII w.), wywieziona w czasie ewakuacji 1915 r. do Rosji, dotąd nie wróciła.

Ponieważ w notatkach ks. Kozickiego akty wywodowe, zawarte w księgach sądowych, zostały uwzględnione tylko częściowo, siłą rzeczy powstało zadanie przeprowadzenia bardziej wyczerpujących poszukiwań. Dokonana kwerenda przyniosła dość obfite wyniki, niestety zajęcie się innemi sprawami nie pozwoliło mi dotąd na opracowanie wywodów w przewidzianej początkowo formie. Nie mając widoków wykończenia publikacji — w bliższym przynajmniej czasie — podaję tylko wykaz znalezionych aktów, ułożony według nazwisk wywodzących się, w tej nadziei, że odda on pewne usługi heraldykom i historykom, zajmującym się przeszłością szlachty litewskiej.

---

[1] Bliżej o zebranych przez tego pracownika materjałach zob. Wł. Semkowicz, *Wywody szlachectwa w Polsce XIV—XVII w.*, Lwów 1913 (Rocznik T-wa Herald. T. III), Wstęp, IV.

[2] Mianowicie z następujących ksiąg A. A. D. (w Archiwum Państwowem w Wilnie): 61, 72, 5629, 6119, 6127, 6236, 6237, 6431, *8357, 11798*, 12806, 12831, *12996*, 13051, *13786, 14634, 14635*. (podajemy nowe sygnatury, kursywą — księgi, których obecnie brak); nadto z księgi grodzkiej dyneburskiej 1772 r., należącej do innego zespołu.

We wstępnych uwagach poświęcimy najpierw słów parę wywodom szlachectwa na Litwie w ogólności, następnie wobec schematyczności wykazu scharakteryzujemy treść objętych nim aktów, w końcu wreszcie omówimy sposób przeprowadzenia i rozciągłość kwerendy oraz technikę wydawniczą.

1. *Wywody szlachectwa na Litwie do końca XVIII w.* Z wywodami szlachectwa spotykamy się w W. Księstwie od czasów Kazimierza Jagiellończyka, przyczem daje się zauważyć odrębna cecha na Podlasiu, gdzie, podobnie jak w Koronie, pospolitem była zjawiskiem nagana szlachectwa, czyniona w sporach, toczących się między osobami prywatnemi (szlachtą),[3] podczas gdy w innych dzielnicach litewskich w XV i XVI w. — jakkolwiek od czasów Zygmunta I zachował się cały szereg przykładów tego rodzaju nagany[4] — najczęściej nie zarzuty ze strony osób prywatnych, lecz czynniki publiczno-fiskalne zmuszały bojarów do przeprowadzania dowodów szlachectwa. Konieczność tego zachodziła wówczas, gdy bojarów, mianowicie drobnych, pod względem stanowiska gospodarczego zbliżonych do warstw włościańskich, władze — czy też ludność włości, w której mieszkali — pociągały do pełnienia powinności chłopskich, albo gdy hospodar oddawał ich wraz z kompleksem majątkowym, w skład którego wchodzili, w prywatne ręce, lub też gdy odbierano im ziemię w związku z pomiarą włóczną za Zygmunta Augusta i t. p. Wogóle przemiany ustrojowe XVI w., a w szczególności reforma rolna spowodowała mnóstwo spraw wywodowych i przyczyniła się do ostatecznego zamknięcia stanu szlacheckiego. Gdy w XVI w. dokonała się krystalizacja struktury państwowej i społecznej, zmniejszyła się też ilość nowych wywodów, które w XVII i XVIII w. są stosunkowo rzadkie (do 1772 r.).

Niestety w przeciwieństwie do XVI w., który liczy dość obfitą literaturę,[5] zagadnienie wywodów w dwóch następnych stuleciach nie doczekało się dotąd opracowania. Nie wchodząc w bliższe jego rozpatrzenie, przypomnimy tylko to, co najważniejsze. Środki dowodowe określiła już ustawa sejmu wileńskiego 1522 r.,[6] wymagając przysięgi dwóch, a choćby jednego, świadków, krewnych wywodzącego się, zaś w razie niemożności ich dostarczenia — przedstawienia przywilejów hospodarskich albo dokumentów, wystawionych przez panów, stwierdzających szlachectwo. Statut litewski[7] nadmienia o świadectwie pisemnem tylko przy wywodzie cudzoziemców, natomiast od szlachty tubylczej żąda postawienia dwóch świadków z rodu ojczystego i macierzystego, a w razie wygaśnięcia rodziny, złożenia przysięgi przez szlachtę okoliczną (sąsiednią). Jednakowoż i w stosunku do tubylców Statut nie odrzucał dowodów pisemnych, i w praktyce były one istotnie dopuszczane.[8] Wogóle w toku przewodu strona wywodząca się usiłowała wyczerpać

[3] Jak wolno wnosić z ogłoszonych zapisek, Semkowicz o. c. 234 nn. [4] Np. M. Lubawskij, *Litowsko russkij siejm* Moskwa 1900, 438 nn. [5] Najważniejsze uwagi przynoszą w tej kwestji prace następujące: Lubawskij o. c. 437 nn.; I. I. Lappo, *Wielikoje Kniażestwo Litowskoje (1569—1586)*, Petersburg 1901, 239 nn.; tenże, *Wielikoje Kniażestwo Litowskoje w wtoroj połowinie XVI stol.*, Jurjew 1911, 198 nn., 210 nn.; W. Piczeta, *Agrarnaja reforma Sigismunda Awgusta II*, Moskwa 1917, 19 nn. [6] *Russkaja Istoriczeskaja Biblioteka*, t. XX, Litowskaja Mietrika, Petersburg 1903, 1114. I. Daniłowicz, Skarbiec diplomatów II, Wilno 1862, 276 nr 2192, mylnie przyjmuje jako datę ustawy 1507 r. [7] Statut P. III, II; Stat. D. III, 16; Stat. T. III, 19. [8] Dowody pisemne nakazała też konstytucja sejmowa 1633 r. *Volumina legum* III (Petersb. 1859), 382 (805): „Do wywodu szlachectwa, aby przy świadkach w dawnych konstytucjach opisanych, authentica testimonia literatoria każdy był powinien okazać, jako reformacje, działy et bonorum terrestrium dispositiones". Powoływano się później na tę Konstytucję nawet pod zaborem rosyjskim, np. z now. *12833*, 1500.

wszelkie środki dowodowe, jakie jej były dostępne, a to w celu rozproszenia zarówno u władz (w XVI w.), jak u współbraci wszelkich wątpliwości co do swego szlachectwa. Z tą obfitością i różnorodnością dostarczanych świadectw spotykamy się i w w. XVI[9] i w czasach późniejszych. Można je podzielić na trzy zasadnicze grupy: 1) pisemne dowody genealogiczne o pochodzeniu od niewątpliwej, stwierdzonej przywilejami hospodarskiemi i innemi wiarogodnemi dokumentami szlachty; 2) świadectwa krewnych po mieczu i kądzieli, których szlachectwo nie było kwestjonowane, współpowietników i innej szlachty, niekiedy nawet sędziwych i znających historję wywodzącego się rodu chłopów i t. p.; 3) dowody rzeczywistego korzystania z praw i prerogatyw szlacheckich, jak piastowania urzędów, udziału w elekcjach królewskich, posiadania ziemi na własność, niepodlegania ciężarom chłopskim i t. p., tudzież rzeczywistego pełnienia obowiązków rycerskich — udziału w pospolitem ruszeniu.[10] Jeśli idzie o zakres dowodów, to w porównaniu z Koroną uderzają dwie przedewszystkiem różnice: 1) nie było konieczne, aczkolwiek w praktyce się zdarzało, stawianie świadków z rodu matki, świadkowie zaś z rodu babki ojczystej (matki ojca) z reguły w przewodzie nie występowali; 2) wywodzący się — nawet w XVIII w. — nie wymieniali swych herbów. Ta ostatnia okoliczność zdaje się przemawiać za tem, że na Litwie szlachectwo nie było uwarunkowane posiadaniem herbu.

W XVI w. sprawy wywodowe, bez względu na to, czy były wszczynane z powodu działań czynników fiskalnych, czy też wskutek nagany szlachectwa ze strony prywatnej, rozsądzał hospodar, lub jego urzędnicy i komisarze. W XVII w. nastąpiła zmiana instancji orzekającej, uzasadniona uprzedniem stworzeniem (na Litwie) sejmików powiatowych. Konstytucja sejmowa 1601 r.,[11] rozciągająca się zarazem na Koronę i W. Księstwo, z uwagi na to, „iż na trybunale, na rokach ziemskich rozmaitemi fortelami z mownego pozywania przychodzą z dekretów ludzie marni do szlachectwa", postanowiła, ażeby „ten, któremuby nieszlachectwo zadano było, powinien był on swój pozew wnosić na sejmiku deputackim swego województwa, przed obywatelmi wywiodszy szlachectwo, otrzymał do kauzy swojej, na trybunał, abo na roki ziemskie przypadającej, świadectwo..." I według późniejszych konstytucyj sejmowych 1633, 1658, 1667, 1690, 1764 r., sprawy wy-

[9] Jak w procesie pewnego bojarskiego rodu żmudzkiego w 1583 r., *Akty izdawajemyje Wilenskoju Komissijeju dla razbora drewnich aktow*, 24, Wilno 1897, 403. [10] Krótko i dość wyczerpująco wyszczególnił w swem orzeczeniu różne rodzaje dowodów sejmik gromniczny (deputacki) wileński 1733 r., uznając za szlachtę Olechnowiczów, ponieważ „sufficientissime dokumentami wielo *(niewyraźnie)* in originali przyznanemi, przed nami produkowanemi, legitimam originem z dziadów, pradziadów, naddziadów i z dalszych antecesorów szlachectwa swego nemine contradicente et reclamante dowiedli i na dalszą komprobacją z imienia pochodzących ich m. pp. Michała i Baltazara Olechnowiczów, terrigenas powiatu wilkomirskiego, odzywających się, których sam imć pan Tołokoński *(t. zn. zadający nieszlachectwo)* szlachtą być mienił oraz de stirpe feminea, takoż i koligacką i inną rodowitą szlachtę, o imieniu ich mościów wiadomo oświadczającą, mieli, także ad probandam possessionem bonorum, którym antecessores ich m. pp. Olechnowiczów dyspozycją dóbr wieczystych mając funda haereditatis w województwie wileńskim, deinde do trockiego województwa przeniozszy się z wileńskiego, fortunę swoją w Wileńskim przedawali, zbywali, kommutacje gruntów czynili, takowych personaliter godnych niecensurowanych, osiadłości wieczyste mających świadków, etiam ad praestanda iuramenta zabierających się, stawili, tedy..." etc. (Tryb. *100*, 89). Obywatele pow. pińskiego Małyszczycy, wywodząc szlachectwo na sejmiku gromnicznym pińskim 1686 r., złożyli m. inn. atestację na woznowstwo, służącą jednemu z Małyszczyckich, dokumenty o rozporządzaniu przez nich dobrami ziemskiemi, kwity „służenia pospolitego ruszenia" tudzież poborowe i inne. (G. pń. *13053*, 1281 — odnotowane przez ks. Kozickiego). [11] *Vol. leg.* II, 390 (1502).

wodowe należały do kompetencji sejmików;[12] zastrzegano, „aby w trybunałach sprawy in obiectione nobilitatis nie wprzód były sądzone, aż ta deductio na sejmiku będzie wywiedziona"; nawet w razie zerwania sejmiku podczas obioru marszałka wywód ma być przeprowadzany pod przewodnictwem najstarszego urzędnika województwa (powiatu) (1690 r.). Na podstawie zebranych aktów możemy stwierdzić, że w XVII i XVIII w., zgodnie z ustawą, sprawy wywodowe rzeczywiście podlegały rozpatrzeniu przez sejmiki, które też wystawiały atestacje o szlachectwie.

Od pierwszego rozbioru ilość aktów wywodowych wyraźnie się zwiększyła i to nietylko w kraju zabranym, ale i w granicach okrojonego W. Księstwa. Przyczyna zjawiska leży w polityce rządu rosyjskiego, który, zajmując kraj, przystąpił odrazu do wylegitymowania licznej tu szlachty i sporządzenia dokładnych jej wykazów, ażeby na przyszłość zamknąć osobom nieuprawnionym dostęp do tego stanu, — przynajmniej tego rodzaju motyw przytacza rozporządzenie generał-gubernatora białoruskiego hr. Czernyszewa, wydane już w dniu 13 września 1772 r.,[13] a nakazujące szlachcie zabranych prowincyj złożyć dowody szlachectwa w miastach gubernjalnych. Gubernatorowie mohylowski i pskowski otrzymali od Czernyszewa bliższe wyjaśnienie co do sposobu wykonania rozporządzenia: szlachta miała składać szczegółowe opisy pochodzenia rodzin, herbów, „wraz ze wszelkiemi świadectwami i dokumentami", do sądów ziemskich, te zaś ostatnie miały odsyłać papiery do kancelaryj gubernjalnych dla przechowania w archiwach. Szlachcic, którego dokumenty znajdowały się w innych województwach, miał je stamtąd sprowadzić w celu podania do właściwego urzędu;[14] szczegół to ważny dla nas, tłumaczy bowiem, dlaczego zwiększyła się nagle ilość aktów wywodowych na ziemiach niepodległej Rzplitej.

Rozporządzenia Czernyszewa zostały niezwłocznie wprowadzone w życie. Utworzone przez władze rosyjskie sądy ziemskie już w 1773 r. zajęły się sprawą wywodów, stosownie do uniwersałów, wydanych przez gubernatorów.[15] Jednakowoż funkcja sądów ziemskich nie ograniczyła się do przyjmowania dokumentów i przekazywania ich kancelarjom gubernjalnym, bowiem po rozpatrzeniu okazanych dowodów orzekały one o szlachectwie wywodzących się[16] i wydawały „dekrety

[12] Ibid. III, 382 (805)—1633 r.; IV, 250 (539)—1658 r.; IV, 437 (929)—1667 r.; V, 378 (777)—1690 r.; VII, 11 (10)—1764 r. [13] *Polnoje sobranije zakonow Rossijskoj imperii* XIX, 571 nr 13865. [14] P. Żukowicz, *Sosłownyj sostaw naselenija Zapadnoj Rossii w carstwowanije Jekateriny II*, Żurnał Minist. Narodn. Proswieszcz. 1915, styczeń, 77 n. [15] O uniwersałach tych wspominają niekiedy dekrety wywodowe, jak ferowany w 1774 r. przez sąd ziemski prowincji mścisławskiej dla rodziny Iwanowskich „virtute uniwersałów j. w. imć pana Michała Kachowskiego generał-leutnanta gubernatora gubernji mohilowskiej i kawalera orderu świętej Anny, nakazujących wywody szlachectwa" Z. lidz. *5638*, 347. Inne dekrety podają datę tego uniwersału Kachowskiego: 14 lipca 1773 r., Z. miń. *12982*, 783 (dekret służący Jankowskim z 11 października 1773 r.). [16] W dekretach wywodowych znajdujemy formułkę t. rodzaju, „zaczym my sędziowie ziemscy prowincji orszańskiej wywód i. pp. Hryniewiczów seu Hryniewieckich... cum tota progenie et familia ich mościów vigore dokumentów okazywanych, jako nemine impugnante et contradicente przy prerogatywie stanu szlacheckiego zachowujemy i przyświadczamy", 1774 r. Z. lidz. *5629*, 1057 (odnot. przez ks. Koziekiego). W wyniku procesu legitymacyjnego, przeprowadzonego w ciągu pierwszych kilku lat rządów rosyjskich w pierwszym zaborze, powstały herbarze szlachty poszczególnych prowincyj i powiatów; parę z nich, jak wiadomo, ogłoszono drukiem: Fr. Piekosiński, *Herbarz szlachty witebskiej*, Kraków 1899 (właściwy tytuł: „Wywody szlachty obywatelów prowincji witebskiej, u sądu ziemskiego tejże prowincji okazane i alfabetycznym porządkiem ułożone"); *Orszanskij gierbownik*, Istoriko-juridiczeskije materiały t. 28, Witebsk 1900 — pierwszy dotyczy 193, drugi 119 rodzin.

wywodowe", zachowane w znacznej ilości, począwszy od 1773 r. Zarazem szlachta prowincyj zabranych, pochodząca z ziem, które pozostały w granicach Rzplitej, lub mająca tam krewnych, zaczęła tu zabiegać o potrzebne papiery, przeprowadzała poszukiwania archiwalne, sporządzała wypisy z ksiąg urzędowych i zbierała atestacje od przedstawicieli innych gałęzi rodowych, lub od osób, świadomych pochodzenia szlacheckiego danego rodu i t. d.[17]

Dalsze wywody szlachectwa na Litwie w dobie porozbiorowej[18] zostały ściśle uzależnione od norm prawnych, obowiązujących w całem cesarstwie rosyjskiem. Przywilej Katarzyny II, nadany szlachcie rosyjskiej w dn. 24 kwietnia 1785 r., nakazał sporządzenie we wszystkich gubernjach odrębnych szlacheckich ksiąg genealogicznych i zlecił zarówno wykonanie, jak kontynuację tychże, pieczy gubernjalnych przewodniczących szlachty, czyli marszałków, wespół z deputatami szlachty, obieranymi przez poszczególne powiaty. Komisjom tym zezwolił wpisywać do ksiąg owych tylko te rody, które okażą „niezbite dowody szlachetnej godności" w oryginale lub uwierzytelnionej kopji, poczem w kilkunastu punktach wyliczał owe dowody, jak np. nadanie przez panujących herbów, donacje majątkowe, dowody „służby szlacheckiej", zaświadczenia o tem, że ojciec i dziad „pędzili szlachetne życie", że mieli na własność wsie i t. p. Wreszcie zezwalał szlachcie wpisywać do ksiąg dane o swych przodkach, sięgające tak daleko wstecz, jak wywodzący się „wskazać potrafią lub zechcą".[19] Normy te obowiązywały oczywiście na ziemiach zabranych Litwy i Rusi.[20]

W pierwszych latach po drugim i trzecim rozbiorze daje się zauważyć wśród szlachty prowincyj świeżo do cesarstwa przyłączonych pewne ożywienie w sprawach wywodowych, ale w porównaniu z późniejszemi czasami niewielkie. Władze zaborcze zażądały wywodów szlachectwa przedewszystkiem od szlachty niemajętnej, osiadłej w cudzych dobrach za kontraktami.[21] Nowy okres w dziejach wywodów otworzył dopiero ukaz osobisty cesarza Pawła, który 2 stycznia 1797 r. rozkazał sporządzić „ogólny rodów szlacheckich herbarz w heroldji pod nadzorem naszego generał-prokuratora".[22] W wykonaniu tego ukazu senat dn. 19 marca zlecił zarządom gubernjalnym, ażeby ułatwiły szlachcie zebranie potrzebnych papierów, szlachcie zaś,

[17] W atestacjach nieraz spotykamy wzmianki o ich przeznaczeniu dla szlachty prowincyj zabranych, np. w atestacji, służącej Wojnowskim h. Ostoja („dla dania wywodu szlachectwa, w księstwie inflantskim nakazanego"). G. wił. (1774 — 75 r.), *13931*, 599. Podobne powołanie się na nakaz „monarchini rosyjskiej" (1773 r.), z. lidz. *5633*, 381 (Olszewski) i t. d. [18] Zgoła zaniedbane w literaturze naukowej, zwłaszcza gdy idzie o schyłek XVIII w. Nie poruszył ich P. Żukowicz w swych pracach, poświęconych stosunkom społecznym Litwy i Rusi pod rządami Katarzyny II i Pawła I (Żurnał Min. Nar. Prosw. 1914, 1915 i 1916 r.), krótką wzmiankę o wywodach w końcu XVIII w. podał A. Janulaitis: *Lietuvos baiorai ir ju seimeliai XIX amz., 1795—1863*, (Szlachta litewska i jej sejmiki w XIX w.). Kaunas 1936, 97. [19] *Polnoje Sobranije Zakonow* XXII nr 16187, zob. §§ 66 — 68, 83, 84, 92. [20] Na przywilej 1785 r. zaczęły wnet powoływać się dekrety wywodowe wyższych sądów ziemskich w prowincjach I-go zaboru, np. G. min. *11850*, 498 (z 9 marca 1787 r. — namiestnictwo mohylowskie). [21] Dekret wywodowy sądu ziemskiego pińskiego, służący rodzinie Małyszczyckich, stwierdza, że „za wydaną dyspozycją przez jaśnie wielmożnego generał majora, mińskiej gubernji gubernatora i kawalera Jana Mikołajewicza de Neplujew do sądu swojego *(dn. 21 kwietnia 1795 r.)*... ażeby mieszkającą pod różnemi obywatelami szlachtę za kontraktami stanowić wyroki, czyli sprawiedliwie klejnotem szlachectwa zaszczyceni, sąd *(t. zn. ziemski)* zadosyć czyniąc takowej dyspozycji, gdy po całym powiecie pińskim rozesłał kursorją i wszytkim stawić się kazał, z liczby których stawając ich mość panowie Bazyli i Semen Małyszczyccy..," etc. G. pr. *11243* k. 412. [22] *Poln. Sobranije Zakonow* XXIV, 298, nr 17749.

ażeby podała do heroldji dowody szlacheckiej godności, genealogje i dokładne wiadomości o herbach wraz z kolorowemi rysunkami tychże.[23] Wreszcie 7 sierpnia ponowny ukaz senacki nakazał zarządom gubernjalnym jaknajwiększy pośpiech w wykonaniu osobistego rozkazu cesarza (t. zn. z 20 stycznia): od marszałków należy zażądać natychmiastowego dostarczenia kopij (jeszcze do heroldji nie nadesłanych) ksiąg szlacheckich (genealogicznych), a od szlachty dowodów „szlacheckiej godności" wraz z kolorowemi herbami.[24] Dopiero ten ostatni ukaz skłonił lokalne władze na Litwie do energicznej akcji,[25] której zawdzięczamy, że mniejwięcej od października 1797 r. pojawiają się w księgach sądowych całe masy aktów wywodowych. Te, które się zachowały, stanowią tylko część materjałów dostarczonych przez szlachtę władzom w wielkiej ilości, jak świadczy chociażby „Regestr dokumentów, do wywodu rodowitości szlacheckiej roku 1798 ianuarii 15/26 d. złożonych, sporządzony" — z powiatu kowieńskiego (zamieszkanego wprawdzie przez b. liczne rzesze drobnej szlachty): wylicza on 557 rodzin, które stanęły do wywodu.[26] Rozpatrzeniem papierów poszczególnych rodzin zajęły się w miastach gubernjalnych deputacje generalne wywodowe szlacheckie, złożone z deputatów, obranych przez powiaty, a funkcjonujące pod przewodnictwem marszałków gubernjalnych. Na podstawie dostarczonych dowodów orzekały one (od 1798 r.) o szlachectwie petentów.[27]

[23] Ibid. 513 n. nr 17881. [24] Ibid. 672, nr 18081. [25] W *Pamiętnikach Michała Zaleskiego wojskiego Wielkiego Księstwa Litewskiego*, Poznań 1879, 243, czytamy: „*Dnia 7 września*. Okazały się uniwersały rządowe, nakazujące podanie wywodów familjom szlacheckim. Zatrudnił ten nakaz wszystkich, z publicznych i domowych archiwów ogołoconych". W rzeczywistości władze lokalne wydały rozporządzenia w tym mniej więcej czasie. 1 października 1797 r. marszałek i urzędnicy ziemscy i grodzcy powiatu oszmiańskiego „podług ukazu w imieniu i powadze jego imperatorskiej mości samowładcy całorosyjskiego od rządu gubernskiego litewskiego w roku niniejszym *1797* miesiąca augusta dnia dwudziestego ósmego v. s. pod numerem *539* wydanego i wedle uniwersału odemnie Franciszka Pozniaka marszałka powiatu oszmiańskiego" z 1 września 1797 r. wybierają deputata „do sprawowania obowiązków w przyjmowaniu dowodów rodowitości szlacheckich". Z osz. *6355*, 799. Tegoż dnia, 1 października, „marszałek, ciwonowie, urzędnicy ziemscy i grodzcy wraz z powszechnością obywatele powiatu rosieńskiego" również obierają deputata „do roztrząśnienia familij szlacheckich dowodów". Z. ros. *14805*, 963. Marszałek pow. wileńskiego Gaspar Czyż zapowiedział ułożenie „księgi szlacheckiej" uniwersałem z 4/15 września 1797 r., ostrzegając zarazem, że ksiąg tych „otwarcie" w celu przyjęcia dowodów rodowitości wraz z odrysowanemi herbami będzie trwało tylko do 14 października; w uniwersale zaś z 1/12 października oznajmiał, że deputaci mają dostarczyć do Wilna ksiąg powiatowych (zgodnie z rządowem rozporządzeniem) na dzień 15 października. Na uniwersały te, ogłoszone w dniu 19 września i 20 października 1797 r. w Kurjerze Litewskim (nr. 101 i 6) zwrócił uwagę L. Żytkowicz, *Rządy Repnina na Litwie w latach 1794—7*. Wilno 1938, 297. Projekt o składance na potrzeby deputacji wywodowej gub. lit. nosił datę 24 stycznia n. s. 1798 r. Z. sz. *14988*, 518. [26] Z. kow. *13810*, 129. Wywodzący przedstawiali przeważnie po 1—2 dokumenty, ale niekiedy znaczną ich ilość; Onufry Swolkień podał 39 dokumentów. [27] Formuły wstępna i końcowa dekretów wywodowych brzmiały jak w następującym przykładzie: „Działo się na sesji deputackiej generalnej wywodowej szlacheckiej gubernskiej litewskiej w Wilnie. Wywód familji uu. Suszczewiczów herbu Przestrzał roku" 1799 dn. 1/12 lutego „przed nami Ludwikiem hrabią Tyszkiewiczem aktualnym tajnym konsyljarzem, marszałkiem gubernskim, kawalerem różnych orderów, prezydującym, i deputatami ze wszystkich powiatów gubernji litewskiej, do przyjmowania i roztrząsania wywodów szlacheckich obranemi, złożony został wywód" etc. A w końcu: „stosownie do przepisów, w dyplomacie, pod rokiem *1785* najłaskawiej szlachcie nadanym, wyrażonych, nie mniej też pilnując się prawideł w ukazach rządzącego senatu rządowi gubernskiemu litewskiemu przesłanych, familją uu. Suszczewiczów... za rodowitą i starożytną szlachtę polską ogłaszamy i onych do księgi szlachty gubernji litewskiej pierwszej klasy zapisujemy". G. sz. *14832*, 234.

Ale nacisk ze strony administracji, pobudzonej do energicznego działania rozkazem samowładcy, widocznie wkrótce osłabł, deputacje wywodowe, sądząc podług ilości zachowanych dekretów, działały opieszale, to też i szlachta, zwłaszcza uboższa, pozbawiona rodzinnych dokumentów i niepamiętna swych tradycyj genealogicznych, przestała niebawem śpieszyć z dostarczeniem dowodów, których poszukiwanie było kłopotliwe i wymagało kosztów. Obserwujemy tedy już w 1799 r. znaczne zmniejszenie ilości aktów wywodowych, aktykowanych w księgach sądowych. Proces legitymacyjny odbywał się jeszcze długo w XIX w. — w wolnem tempie, nie będziemy tu jednak przedstawiać jego dalszego przebiegu.[28]

2. *Treść oraz sprawa autentyczności i wiarogodności aktów wywodowych.* Najcenniejszych, jako źródło historyczne i heraldyczne, materjałów dostarczają wyroki hospodarskie w sprawach wywodowych, orzeczenia sejmików powiatowych tudzież późniejsze dekrety sądów ziemskich[29] oraz deputacyj szlacheckich pod rządami rosyjskiemi. Odtwarzając przewód spraw i podając okazane przez wywodzących się dowody, przynoszą one wiadomości o pochodzeniu, genealogji, herbach rodzin szlacheckich, ich osadnictwie, migracjach i stanie majątkowym, nieraz przytaczają regesty dokumentów, służących tym rodzinom, donoszą o szczegółach biograficznych ich wybitniejszych członków i t. d. Niestety akty tej kategorji są nieliczne w porównaniu z innemi, wyjąwszy w. XVI, gdy znakomitą przewagę mają wyroki. Najliczniejszą kategorję stanowią akty, zaświadczające o szlachectwie, wystawiane już to w celach prewencyjnych, ażeby uprzedzić „zdyzhonorowanie na honorze szlacheckim", już to w celach pomocniczych dla przedstawienia we właściwej instancji w toku przeprowadzania wywodu. W przejrzanych przez nas księgach noszą one rozmaite nazwy: atestacyj, dokumentów, listów (skryptów, zapisów) testymonjalnych, skryptów zaświadczających, świadectw, testymonjów itp. W celu ujednolicenia terminologji używamy stale określenia „atestacje". Bardzo pospolicie wystawiała atestacje szlachta zebrana na sejmiki, w której kompetencji znajdowały się sprawy wywodowe, ale też częste są atestacje wystawiane przez szlachtę poszczególnych parafij,[30] okolic,[31] sąsiadów, zwłaszcza przez grupy krewniaków tego samego nazwiska i rodu, albo też przez poszczególne osoby, nawet obce,[32] w pewnych okolicznościach nawet przez mieszczan.[33]

c. d. n. *Henryk Łowmiański.*

[28] O wywodach za Aleksandra I krótko traktował T. Korzon, *Wewnętrzne dzieje Polski za Stanisława Augusta*, Warszawa 1897, I 134 n. O czasach Aleksandra I i Mikołaja I — Januaitis o. c. 278 nn., 467 nn. Zob. też H. Mościcki, *Wysiedlanie szlachty na Litwie i na Rusi*. Pod berłem Carów, Warszawa 1924, 28 n. Streszczenie ukazów w sprawach wywodowych podał I. A. Nikotin, *Stoletnij period (1772—1872) russkago zakonodatielstwa w wozsojedinennych ot Polszi gubernijach*, I (rozdz. XI) i II (rozdz. XII), Wilno 1886. [29] Kilka dekretów ziemskich trafiło in extenso do herbarza orszańskiego, Istoriko-juridicz. materijały 28 nr 46 (Gaworowsy), 72 (Ostrowscy), 77 (Poczyńscy), 94 (Ściibłowie), 101 (Strzygoccy). [30] Np. z. wił. *14228*, 298 (szlachta parafji gieranońskiej Janowi Bagińskiemu 1723 r.). [31] Np. g. br. *7023*, 1021 („My szlachta okolicy Terpiłowicz" Ignacemu Klimaszewskiemu, 1788 r.). [32] Np. z. bob. *13546*, 63 („Aleksander Kazimierz Roxyc Kiezgayło hrabia Zawisza, porucznik wojsk koronnych,—niejakiemu Czepielińskiemu, 1780 r.). [33] W 1797 r. urzędnicy miejscy bobrujscy dają atestację Filipowi Rozamowskiemu, który był zapisany wraz z rodziną do rewizji 1795 r. „jako wolny człowiek, a teraz wynajduje wolne dokumenty do rodowitości szlacheckiej, któremu takowego szczęścia nie zabraniamy i nie możemy zabraniać". Jeśli dowiedzie szlachectwa, wolny będzie od rewizji. Z. bob. *13545*, 306. W 1795 r. urzędnicy i obywatele tegoż Bobrujska wystawili świadectwo szlachetnemu Bazylemu Sokulskiemu, że jego przodek osiadł w Bobrujsku i że uczciwie wiedli życie. Z. rz. *13617*, 853. Również z. kow. *13807*, 601 i *13810*, 629 (Staniewiczowi wydają świadectwo o genealogji mieszczanie mostowscy z powodu zgorzenia metryk kościelnych).

Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie

przeważnie z lat 1773 — 1799.

WSTĘP

Ciąg dalszy.

Zabiegały o atestacje osoby, które utraciły papiery rodowe i nie umiały znaleźć potrzebnych dokumentów w archiwach publicznych lub prywatnych,[34] albo które oddaliły się od gniazda rodzinnego i powiatu i osiedliły się w dalszych stronach kraju, gdzie w obcem środowisku nie były dobrze znane,[35] lub też które mieszkały w cudzych majątkach i pod względem stanowiska gospodarczego upodobniły się do chłopów, skutkiem czego popadała w wątpliwość ich szlachecka proweniencja.[36]

[34] Kazimierz Buczyński, sędzia pograniczny orszański, w atestacji danej Dominikowi Kossowskiemu w 1774 r. pisze, „iż co ja... przybywszy do miasta Mińska oraz widząc tegoż i. pana Dominika Kossowskiego, po kancelarjach grodu i ziemstwa województwa mińskiego szukającego originem genealogji, rodzeństwa i krwi pochodu Stefana Kossowskiego, dziada swojego", zatem jako dawny sąsiad, daje świadectwo. Z. wil. *4227*, 1871. [35] Np. szlachta żmudzka, zebrana na sejmik gromniczny w 1729 r., oznajmia, że „imć pan Michał Janowicz z Eydyntów Staniewicz, patrjota tegoż księstwa naszego powiatu ejragolskiego, dobrze z antenatów swoich osiadłość w księstwie żmujdskim w powiecie ejragolskim i dobra swoje nazwane Potruszle mający, oddalił się z księstwa naszego żmujdzkiego do powiatu wiłkomirskiego, zaczym tedy, aby in futurum na honorze i stymie szlacheckiej nie był uszczerbiony, jako wiedząc dobrze urodzenie szlacheckie tegoż jegomości pana Janowicza z Eydyntów Staniewicza, uznając i znając, praesentibus jegomości attestamur i ten atest z podpisami rąk naszych wydajemy". Tryb. *88*, 1296. [36] Z wypadkami schłopienia spotykamy się w atestacjach nieraz. Np. Józef i Andrzej Bołtuciowie, obywatele pow. lidzkiego, mający folwarki w okolicy Bołtacie, stwierdzają, że Michał Piotrowski, brat Jerzego P. towarzysza straży przedniej, ożenił się z wieśniaczką i osiadł we wsi dąbrowieńskiej (w dobrach biskupich) Niecieczа na ziemiańskim gruncie i pełnił powinności inwentarzowe, aż „w. pan Ornowski komisarz, kochający sprawiedliwość i mający litość na stan upodlony szlachecki zwolnił onych rozkazem swoim od pańszczyzny i osadzić na wolności (jeśliby mieszkać chcieli) dzierżawcy dąbrowieńskiemu zalecił" (1792 r.). G. lidz. *5377*, 420.

Częstokroć treść atestacyj była uboga, ograniczona do stwierdzenia szlachectwa, miejsca (majątku, okolicy, powiatu) pochodzenia. Ale też niejednokrotnie natrafiamy w atestacjach na obfitsze dane do historji rodziny, mniej lub więcej daleko sięgające wstecz, o jej herbie, genealogji itp.

Nie da się przeprowadzić ścisłej granicy między atestacjami a dwiema jeszcze kategorjami aktów wywodowych, jakie tu wymienimy.

Po pierwsze, w atestacjach (i oczywiście w orzeczeniach wywodowych) częstem zjawiskiem są dane genealogiczne, pospolicie szczupłe, niekiedy jednak b. interesujące.[37] Częstokroć wiadomości o rozgałęzieniu danej rodziny i jej dawnych i obecnych członkach stanowiły główną treść atestacyj, które wówczas określano, jako „genealogje", „linje". Spotykamy też genealogje — w postaci czy to narracyjnej, czy to graficznej, jako drzewo genealogiczne — nie noszące formy atestacyj, lecz podawane do aktykacji bez jakiegokolwiek uwierzytelnienia, w formie zwykłego opisu. Zwłaszcza zwracają uwagę liczne tego rodzaju genealogje, przedstawione graficznie, w księgach powiatu brasławskiego (podobnie jak w herbarzu orszańskim). Tę kategorję materjałów wywodowych nazywamy „genealogjami". Znaczna ich część zawiera ubogi zasób informacyj o kilku lub kilkunastu przedstawicielach danej gałęzi rodu z kilku ostatnich pokoleń. Ale pewna ilość przytacza rozgałęzione drzewa genealogiczne: sporządzane w końcu XVIII w., „linje" sięgały wstecz do protoplastów, żyjących w XVI, a nawet w XV w. i wymieniały niekiedy liczny poczet potomków. Taki np. „akt herbu i linji imć panów Stankiewiczów" (1708 r.) przytacza 138 imion członków rodu, pochodzącego od Augustyna Stankiewicza, który żył, jak widać, w końcu XV w.[38]

Po drugie, w atestacjach, chociaż stosunkowo rzadko, występowały wzmianki o herbach. Od pierwszego rozbioru, rzecz pewna na skutek stanowiska władz rosyjskich, które żądały od szlachty nie tylko dowodów szlachectwa i danych genealogicznych, ale też i wiadomości o używanych herbach, a nawet (od ukazu Pawła I), kolorowych rysunków tychże, powstaje nowy rodzaj atestacyj, których wyłącznie albo przynajmniej główną treścią było stwierdzenie herbu, służącego danej rodzinie.[39] Oprócz tego ukazały się liczne wypisy z drukowanych herbarzy, albo też ich kompilacje wyjęte z różnych bibljotek, jak Akademji Wileńskiej, klasztornych, zwłaszcza pijarskich, a również prywatnych, poświadczane przez księży bibljotekarzy lub przez szlachtę, a nieraz wogóle niezaopatrzone w poświad-

---

[37] Oto np. wskazówka o silnem poczuciu rodowem i rozrodzeniu litewskich domów szlacheckich. W wywodzie Rodziewiczów, Bielewiczów, Żorowowiczów (na gromnicznym sejmiku oszmiańskim 1614 r.) powiedziano, że wszystkich Rodziewiczów „jest domów blisko czterdziestu, które z jednego domu pochodzą już w siódmym pokoleniu" (k. 1196); protoplastą „był niejakiś Rodz, ten miał synów czterech: pierwszego Biela, drugiego Etwana, trzeciego Syrmonta, czwartego Jeza" i t. d. (k. 1202). Z. wil. *4227*, 1183. [38] Z. br. *15428*, 230. [39] Oto jeden z ciekawszych przykładów t. rodzaju atestacyj. Jerzy Puttkamer chorąży pow. telszewskiego w zastępstwie nieobecnych marszałka i podkomorzego wraz z Onufrym Ważyńskim i Aleksandrem Jankowskim sędziami ziemskimi wydają testymonjalny zapis Antoniemu Klementowi pisarzowi ziemskiemu tegoż pow., „iż herbu tytułowanego Ręka Zbrojna, to jest w ręku szabla, przeszyta strzałą, nie tylko sam i. p. pisarz zawsze używał i używa, ale ojciec jego Szymon chorąży, stryj Jerzy i dziad wspomnionym już oddawna pieczętowali się herbem". Klement herb ten i genealogję „do wywodu szlachetności służące, wedle nakazu jego imperatorskiej mości do kancelarji telszewskiej marszałkowskiej podał" (17 października n. s. 1797 r.). Z. tel. *15169*, 1398.

czenie.[40] W niektórych wypadkach umieszczano w aktykacjach rysunki herbów, niekiedy w barwach (np. księgi brasławskie). Napozór wypisy z ksiąg drukowanych i kompilacje nie są materjałem, zasługującym na uwagę historyka, ale w rzeczywistości, sądzę, tak nie jest, biorąc pod uwagę, że nie została dotąd zbadana sprawa genezy i rozpowszechnienia herbów wśród szerszych mas szlachty litewskiej. Nie mamy pewności, czy w XVIII w. drobna szlachta miała z reguły herby,[41] skoro wykazanie się niemi nie było do wywodu potrzebne, tem samem nie stanowiły one koniecznej oznaki szlachectwa. Nie postawiono też bodaj dotąd kwestji, jaki wpływ na rozpowszechnienie herbów wśród szlachty litewskiej wywarły rozporządzenia władz rosyjskich i wogóle proces legitymacyjny. Zestawienie i rozpatrzenie wypisów z herbarzy, kompilacyj, atestacyj herbów, rzucając światło na poszukiwania szlachty za herbami, może ułatwić odpowiedź na wymienione zagadnienia. I jeszcze jedno. Z aktów wywodowych tej kategorji odnosi się wrażenie, że teorja XV i XVI w. o rzymskiem pochodzeniu szlachty litewskiej ku końcowi w. XVIII poszła wśród mas szlacheckich w zapomnienie,[42] natomiast wytworzyło się przekonanie o genealogicznym związku ze szlachtą koronną, od której zostały przejęte herby. Zresztą wiele rodów, osiadłych na Litwie, pamiętało o swem rzeczywistem pochodzeniu z Korony. Dekrety wywodowe, ferowane pod rządami rosyjskiemi, uznawały wywodzących się „za rodowitą

[40] Bibljotekarze Akademji Wil. poświadczają wypisy herbów już wkrótce po pierwszym rozbiorze (np. x. Kazimierz Sienicki — z. wil. *4223*, 221, 1776 r., x. Józef Pozowski ibid. 1809). Bardzo licznie zachowały się wypisy ks. Rafała Litwińskiego kanonika infl. i bibljotekarza Akad. z 1797 i 1798 r. w różnych powiatach: wileńskim (np. *4249*), brasławskim, kowieńskim, rzeczyckim, upickim i t. d. Również często wystawiali podobne zaświadczenia pijarzy (np. tryb. *175*, 428 — 453), ale spotykamy wypisy i innych bibljotek klasztornych, np. bernardynów wileńskich (*4234*, 683), dominikanów mińskich (*12068*, 53), trynitarzy brzeskich (*7361*, 123) i t. d. i t. d. Z bibljotek prywatnych należy wymienić nieraz wspominaną — Ciszkiewicza; np. wiadomość heraldyczna o h. Dołęga Ossowskich została wyjęta „z ksiąg herbopisów i różnych autorów, najdujących się w bibljotece w. i. pana Leonarda Ciszkiewicza, podczaszego smoleńskiego exregenta ziemskiego wiłkomierskiego... przy dziedzicznym jego folwarku Ciszkiewiczowie alias Szowkowie Ciszkiewiczowskim, w W-m Księstwie Lit. w województwie wileńskim w powiecie i parafji wiłkomierskiej leżącym, będącej"... G. kow. *13719*, 1020. [41] Niejednokrotnie daje się zauważyć w aktach jakby wahanie w wyborze herbu, gdy dajmy na to jedna rodzina podawała odrazu do aktykacji dwa herby (np. Zajączkowski h. Topór i Prawdzic. Z. wil. *4248*, 335 i 336). W pewnych wypadkach na podstawie danych, przytaczanych w atestacjach możemy stwierdzić późne przyjęcie przez rodzinę szlachecką herbu. W r. 1797 wystawił zaświadczenie Antoni Hrynczuk Łukaszewicz w dwóch gałęziach swej rodziny

NN

Władysław	Adam	Wawrzyniec
Michał		Ignacy
Antoni (wystawca)		

Wystawca stwierdzał, „że ten Ignacy Łukaszewicz... jest domowi naszemu należny jednej linji, a drugim herbem pieczętuje się i przydomek jego Hrynczuk, to wszystko, jak od ojca mojego słyszałem, tak gotów jestem... juramentem komprobować"... G. wil. *13945*, 576. Z oświadczenia zdaje się wynikać, że rodzina posługuje się herbami dopiero od 2-go do 3-go pokolenia. [42] Np. w *Herbarzu szlachty wit.* wyjątkowo parę rodzin uważa się za potomków Palemona, 53 (Koszczycowie), 84 (Montywiłłowie).

i starożytną szlachtę polską", co dawało być może wyraz nie tylko świadomości wspólnoty narodowej z Koroną, ale również przekonaniu o jedności genealogicznej całej szlachty dawnej Rzplitej.

Z pobieżnego chociażby przeglądu treści zdaje się wynikać, że objęte wykazem materjały nie są pozbawione wartości jako źródło historyczne, nie mówiąc już o ich znaczeniu heraldycznem. Ale oto pada na nie pewien cień z powodu współcześnie już wysuwanych zarzutów posługiwania się w procesie legitymacyjnym w wielkiej ilości fałszywemi dokumentami, które potrafiono wprowadzić nawet do dawnych ksiąg sądowych, np. przez zapisywanie kart niezapisanych lub wszywanie nowych itp.[43] Gdy sprawa nabrała rozgłosu i wkrótce po powstaniu listopadowem doszła do wiadomości Mikołaja I, ten nakazał śledztwo, które wykryło organizację fałszerstw. Ukazami cesarskiemi były powoływane specjalne komisje do przejrzenia ksiąg, złożone zresztą z ludzi niekompetentnych. Sprawa ta nie doczekała się dotąd naukowego i szczegółowego opracowania, dlatego trudno dziś wyrobić opinję o rozmiarach dokonanych fałszerstw. W każdym bądź razie sądy, wypowiadane przez rosyjskich urzędników, a nawet poważnych uczonych, którzy wiedzieli o fałszerstwach z drugiej ręki, wypada traktować z należytą rezerwą. Do egzagerowania nadużyć skłaniała niechęć względem szlachty polskiej, której szeregi władze rosyjskie starały się wszelkiemi sposobami pomniejszyć, a z drugiej strony usposabiała sceptycznie do środków dowodowych, jakiemi się posługiwano w procesie legitymacyjnym, zdumiewająca siła liczebna szlachty na ziemiach W. Księstwa Lit., bez porównania większa niż w Rosji, oraz stan gospodarczy i poziom kulturalny, zbliżający niższe jej nawarstwienia do chłopów. Wreszcie jedna jeszcze okoliczność sprzyjała rozwojowi hiperkrytycyzmu (który jest zjawiskiem nierozłącznem z brakiem wyrobienia krytycznego): podejrzliwość społeczeństwa w stosunku do udokumentowania wywodów, dająca się zauważyć od czasów Rzplitej, ponieważ już wówczas były stawiane zarzuty masowych fałszerstw.[44] A nieraz rzucano podejrzenia bezpodstawnie i lekkomyślnie.[45]

[43] O tych fałszerstwach zob. R. Mienicki, *Archiwum Akt Dawnych w Wilnie*, Warszawa 1923, 40 nn.; ostatnio pisze o tem Janulaitis op. c. 469 nn. [44] Na wielką skalę miał podrabiać akty niejaki Florjan Lewkowicz. W 1786 r. Romuald Stankiewicz podał do akt grodu mińskiego „Regestr różnego gatunku dokumentów, tranzakcyj, herbów i genealogij, niby na wywód i rodowitość szlachectwa różnym mieszczanom i włościanom przez i. pana Florjana Lewkowicza na wybicie się z poddaństwa i różnych danin a na bunt wyraźny tychże włościan panom i dziedzicom swoim sfałszowanych". W 42 punktach zostały wyliczone różne dokumenty m. inn. odnoszące się do wywodów, mianowicie następujących rodzin: Adamowicz, Ancyperowicz, Bildziukiewicz, Chomiński, Czerwiakowski, Hałaburda, Hłasko, Kamieński, Karpiłowicz, Klukowski, Kojdanowski, Łaszkiewicz, *czy też* Marcinkiewicz, Nowicki, Nuzaj, Ostrowski, Pawłowicz, Pilecki, Rodziewicz, Rydzewski, Samkowicz, Skur(i)at, Sło(s)twił-Karpiłowicz, Wołczek (Wołczko?), Zahorowski, Zaniewski, Żagarski, Żyliński G. miń. *11846*, 335. [45] Np. w 1801 r. „deputacja wywodowa szlachecka gubernji litewskiej po rozstrząśnieniu dowodów rodowitości szlacheckiej urodzonych Gaspra Stefana Łukaszewicza, Jana Telwaszewicza oraz urodzonych Koczanów i Zasimowskiego znajduje, iż objekcja przez i. p. Macieja Sołomina rotmistrza p.kowieńskiego przeciwko pomienionym ichmościom w deputacji uczyniona nie tylko że żadnemi dowodami poparta nie została" podobnie jak złożone przezeń świadectwa „przez różnych do niego podpisanych bez żadnego dowodu i ze słyszenia tylko jakby wydane, ponieważ nie tylko żadnego przekonania przynosić nie jest zdolne, lecz owszem zupełnie nieprawnym, a bardziej jeszcze podejrzanym (z przyczyny podpisania nieżyjących nawet osób) być się przeświadcza, z tych przyczyn" deputacja uznaje szlachectwo wymienionych osób. Z. kow. *13810*, 1014.

Że nadużycia istniały, nie może ulegać wątpliwości, ale zachodzi pytanie, w jakim stopniu dotknęły one tych kategoryj aktów, jakie przez nas zostały uwzględnione, bo przecież do celów legitymacyjnych służyły, i to w pierwszym rzędzie, jeszcze kategorje inne: przywileje monarsze, akty tranzakcyj majątkowych, świadczące pośrednio o przynależności do stanu szlacheckiego, wreszcie metryki, potrzebne do ustalenia genealogij.[46] Dla wyczerpującej i ostatecznej odpowiedzi na to pytanie potrzebne jest zbadanie całokształtu kwestji fałszerstw. Jednakowoż na podstawie przejrzenia aktów wywodowych podczas kwerendy możemy już obecnie stwierdzić, że w swej masie są one autentyczne, jakkolwiek spotkaliśmy sporo fałszerstw, mianowicie wśród aktów dawniejszych, XVII, a zwłaszcza XVI w. i wcześniejszych, których oblata została podana do ksiąg sądowych dopiero w okresie legitymacyjnym w końcu XVIII w. Fałszerstwa te są pospolicie nader naiwne i nieudolne.[47]

Trudniej oczywiście roztrzygnąć sprawę wiarogodności. Przedewszystkiem zaznaczymy, że treść aktów wywodowych jest oparta nie tylko na autopsji wystawców, informacjach świadków tudzież na tradycji, przekazywanej z pokolenia w pokolenie w danej rodzinie, okolicy szlacheckiej, parafji lub powiecie, ale również na materjałach pisanych, częściowo nawet, jak widzieliśmy, drukowanych. W pewnych wypadkach słyszymy o zapiskach, prowadzonych w rodzinie przez szereg pokoleń, jakby rocznikach rodzinnych, zawierających informacje o ważniejszych wydarzeniach, urodzinach, ślubach, pogrzebach.[48] Ale najpospoliciej uwzględniano źródła pisane archiwalnego pochodzenia: dawne przywileje i dokumenty, przechowywane w archiwach domowych, metryki kościelne, akty wyjęte z ksiąg sądowych itp. Cały szereg wzmianek świadczy o starannem, a przynajmniej rozległem przeprowadzaniu kwerendy.[49]

[46] Wśród aktów określanych przez Rosjan jako falsyfikaty, spotykamy niemal wyłącznie akty sprzedaży, intromisje, testamenty, niekiedy przywileje majątkowe. Zob. np. Kancelarja Archiwum Centralnego (w Archiwum Państw. w Wilnie) nr 66 (falsyfikaty rosieńskie), 146 (falsyfikaty mińskie).
[47] Np. świadectwo Kiejstuta 1330 r., że niejaki Towiłł służył Bolcewiczowi. Z. wił. *14288*, 282, albo przywilej konfirmacyjny króla Stefana (z 1382 r.) służący Rutkiewiczom, z intytulacją: „Stefan Batory Pierwszy z Hospoda Boha miłosty car polskoj wieliki, wielikoj kniaź litowskoj, ruskoj, pruskoj, mazowieckoj, żmudzkoj, kijowskoj, wołynskoj, podolskoj, podlaskoj, inflantskoj, smolenskoj, siewierskoj i czernichowskoj i wsich ziemli kruhom horodom dużoj hosudar i wieliki car moskowskoj a wieczystoj węgierskoj pan" i z podobnym zmyślonym tekstem. Z. zaw. *6431*, 317 (odnot. przez ks. Kozickiego) i t. d. [48] Tego rodzaju interesujący rocznik został wpisany do ksiąg ziemskich nowogródzkich w 1799 r. Czytamy w nich: „Przed aktami ziemskiemi powiatu nowogrodzkiego, stawając obecnie w. i. pan Ignacy Lenkiewicz rotmistrz mozyrski, metrykę szlubów, krztów i pogrzebów, imieniowi Baldwinów Ramultów służącą, w księdze pod tytułem Kronika polska Marcina Bielskiego na wklejonych trzech półarkuszach i czwiartce papieru odmiennemi staremi charakterami zapisaną, a dopiero przez w. i. pana Onufrego Baldwina Ramulta co do słowa na udzielnej kopji wypisaną, do akt podał, której to kopji z autentyczną księgą konfrontowanej, następne są wyrazy: Konnotacja genealogji Baldwinów Ramultów od roku tysiąc sześćset dwadziestego trzeciego nowembra ośmnastego własną każdego ręką, atramentami i charakterami staremi, odmiennemi w księdze Kronice Bielskiego zapisywana co do słowa wypisuje się tu". Następuje dalej treść. Z. now. *12835*, 296. [49] Uwidoczniano to chociażby w tytułach: „Opisanie rodowitości domu i. panów Muraszków z starodawnych praw, dokumentów, przywilejów i innych wielu różnych papierów". Z. wil. *4232*, 2761 (1788 r.). Albo: „Linja pp. Garbowskich, Karbowskich i Karwowskich, jak o tym świadczy najpierwo metryka czyli herbarz (z) warszawskich ksiąg wypisany, na potym takowa linja jest, jakoż dokumentów ruskich i polskich oraz metryk z różnych parafij wyjętych, takoż i z kwerendy ziemskiej, sporządzona". Z. ros. *14804*, 380 (1796 r.) etc.

Jednakowoż stopień wiarogodności zależał nie tylko od tego, jakiego rodzaju materjałem rozporządzali wystawcy, lecz również od ich dobrej woli pozostania w zgodzie z prawdą oraz od umiejętności korzystania z dostępnych danych. Nie da się zaprzeczyć fakt, że różne jednostki starały się przeniknąć do szeregów szlachty jeśli nie drogą formalnego fałszerstwa, to przez uzyskanie świadectw autentycznych, lecz kłamliwych, lub za pomocą oszukańczego posługiwania się dokumentami. Wypadki podszywania się pod szlachectwo były znane w dawnej Rzplitej,[50] proces legitymacyjny, gdy szlachta masowo zaczęła zaopatrywać się w dowody, wywołując przez to pewne zamieszanie w urzędach, ułatwiał uzyskanie atestacyj osobom niepowołanym. Nie brak wskazówek, że za wystawienie atestacyj, lub udzielenie potrzebnych dokumentów odwdzięczano się sumą pieniężną,[51] mogło się więc zdarzać, że ten i ów, powodowany chęcią zysku, lub ujęty poczęstunkiem, podpisywał, co żądano, choćby w niezgodzie z prawdą, wbrew sumieniu. Nadużycia wywoływały reakcję, której śladem są zapisy, stwierdzające niewiarogodność uzyskanych przez wywodzących się dowodów szlachectwa,[52] a wy-

[50] Oto przykład z terenu Litwy. Alojzy Rostawowicz oświadcza w 1709 r. (w Wilnie). „Ja, niżej na podpisie ręki mej mianowany, czynię wiadomo tą moją atestacją, komuby o tym wiedzieć należało, osobliwie sądowi głównemu trybunalnemu i wszelkim sądom i powiatom, iż ich mość panowie Konstantynowiczowie Michał i Jan Domeykowie, powietnicy kowieńscy, świeżo przezwanego Andrzeja Domeykę, za brata i krewnego z potomstwem mieniąc być sobie, przyjeli, pod sumnieniem tedy zeznawam, com właśnie z ust słyszał świętej pamięci jegomości pana Konstantego Domeyki a ojca ich mościów panów Michała i Jana Domeyków: wkupić się chce w linją niejakiś nazywający się Andrzej Domeyko, w zapuszczańskim trakcie w Wiłkowiszkach mieszkający, i dawał mi k o n t e n t a c j ę, ale ja dom mój nie chcę szpecić i chłopa przyjąć w dom mój niegotowem. Com jako prawdziwie słyszał, na dowód podpisuje się." Tryb. *53*, 907. [51] Np. Berłłowie, wystawiając atestację o linji swym imiennikom, oświadczają (1784 r.): „my, nie wierząc powieściom ich m. w mniemaniu, że chcą za pieniądze kupić szlachectwo (widocznie ofiarowali „kontentację", jak w przykładzie poprzednim) i wdarć się w linją naszą, uważywszy jednak dowód dokumentów przed nami okazanych, z kogo się rodzą, co do początków, że się rodzą z Mateusza Berłły, komornika mozyrskiego".. etc. G. miń. *11844*, 295. Porównaj podobne wzmianki w g. or. *15484*, 79, 267, 269 (1785 r.), oraz przypis następny. [52] Piotr Olszewski, mieszkający w w-wie połockiem „za kordonem rosyjskim", chcąc jakoby „według nakazu monarchini rosyjskiej okazać niby swoją szlachetną rodowitość", uzyskał zaświadczenie od swych krewniaków w pow. lidzkim (1773 r.), lecz, jak się okazało, — nie dla siebie, „lecz dla niejakiego Piotra, nazywającego się *(również)* Olszewskim, który dał czerwonych złotych sto"... Z. lidz. *5633*, 381. W 1776 r. kilku szlachty zaświadcza skryptem, danym Mateuszowi Jurewiczowi, o „Kazimierzu Rudziewiczu który z dawnych czasów najdował się i mieszkał w księstwie żmudzkim w powiecie ejragolskim w parafji betygolskiej w Ondziach, pracowitym był chłopem, i żaden za szlachcica nie miał. Który chłop, będąc bogatym, kupił linji i dokumenta stare od i. panów Bortkiewiczów, małżonków, w Posandrowie, która i. p. Bortkiewiczowa miała te dokumenta po pierwszym mężu swoim, to jest po z Garbuciów Rudziewiczu, bezdzietnym mężu, successive sobie spadłe..." Według innego testymonjum, wystawionego przez kilku innych szlachty w tymże roku, Rudziewicz kupił papiery (zapewne inne) od Józefa Stankiewicza, cześnika smoleńskiego. Z. ros. *14778*, 508, 649. O wdzieraniu się w szeregi szlachty mieszczan świadczy atestacja wystawiona w Mińsku 20 stycznia 1787 r., którą ze względu na charakterystyczną treść przytaczamy niemal w całości: „Ja Józef Pohoski skarbnik witebski z powodu za prośbą Jana, Piotra, Bazylego, braci mieniących się być Pohoskiemi, rzemiosłem miecznikowstwa w mieście Mińsku bawiących się, iżbym przywilej najjaśniejszego króla jegomości Jana Kazimierza, jedynie tylo naszemu rodowitemu szlachectwa imieniowi właściwie służącego, a dla tychże proszących rzemieślników cale niestosowanego i nieprzysłuchującego się, ony do akt ziemskich na rokach świętomichalskich *1786* roku podał, wydaję moje wyświadczenie dobrowolne,

stawiane na imię osób, zainteresowanych w tem, ażeby wywód nie dał wyniku pozytywnego, np. właścicieli ziemskich, z których dóbr wywodzący się pochodzili. Z drugiej strony nie należy nadużyciom przypisywać szerokich rozmiarów, bowiem istniały czynniki kontrolujące je lub hamujące: interes panów, którzy się obawiali utraty poddanych, podszywających się pod szlachectwo (zapewne stawiali oni trudności i prawdziwej schłopiałej szlachcie, w ich dobrach osiadłej), honor szlachecki, który stał na straży „czystości linji" i wzdragał się na myśl o dopuszczeniu do niej ludzi niskiej kondycji, obawa przed opinją ogółu szlacheckiego w razie wykrycia nadużyć i t. p. Przy ocenie wiarogodności mogą oddawać pewne usługi kryterja formalne: atestacja wystawiona przez sejmiki, albo przez większą grupę osób, obcych sobie, budzi większe zaufanie niż świadectwo, pochodzące od jednej osoby lub paru krewniaków, gdyż w drugim wypadku łatwiej było o nadużycie

Niezgodność z prawdą mogła pochodzić, jak nadmieniliśmy, nie ze złej woli, ale z nieumiejętności operowania materjałem źródłowym. To też atestacje, najmniej obfite w dane historyczne (o przeszłości danego rodu), stwierdzające tylko stosunki obecne i wymieniające co najwyżej parę przeszłych pokoleń, oczywiście najwięcej zasługują na wiarę. Rozgałęzione drzewo genealogiczne, złożone z całego szeregu pokoleń, a nie poparte udokumentowaniem, mimo iż budzi większe zainteresowanie jako źródło historyczne, wymaga też bardziej ostrożnego traktowania.

3. *Kwerenda. Technika wydawnicza.* Przeprowadzając poszukiwania, nie stawialiśmy sobie za cel wyczerpującego zebrania aktów wywodowych, jakie się zachowały w księgach sądowych, przechowywanych obecnie w Wilnie. Wobec dysproporcji między ogromną ilością tych ksiąg a rzadkością interesujących nas aktów byłaby to praca „nieprodukcyjna", t. zn. włożonego wysiłku nie zrekompensowałyby osiągnięte wyniki pod względem swego znaczenia naukowego. Siłą rzeczy wypadło ustalić kategorje ksiąg, zawierające najbardziej obfite materjały.

c. d. n. *Henryk Łowmiański.*

---

a przytym zrzeczenia się jaśnie wielmożnemu imć panu Adamowi Chmarze wojewodzie mińskiemu, kawalerowi orderów polskich, takowe. Iż co pomienieni, podszywający się pod rodowitość szlachecką imienia naszego Pohoskich, gdy wielokrotnie i mnie Józefa Pohoskiego, skarbnika witebskiego, prośbami swoimi tentowali i łudzili, iżbym przyjoł onych do linji imienia mojego, a że ja, skarbnik, wiedząc i mając genealogją rodowitości mojej, również będąc przekonanym i wiadomym pewnie, iż ciż Jan, Piotr i Bazyli, chcący się szczycić imieniem naszym Pohoskich, są aktualnie zbiegli z pod inwentarzów zaceńskich dóbr jaśnie wielmożnego wojewody mińskiego, zaczym tedy wedle nauki prawa nie chcąc kalać imie moje oraz ulegać wyrokom onego, najpierwiej iż żadnego pisma in rem tymże, mieniącym się Pohoskim, nie wydałem et per consequens, jako nie znam ich do mojej familji rodowitej szlacheckiej, wyrzekam się, i że wszelkiemi sposobami będę się starał, aby przez jakie podejście naszemu imieniowi zmazy przez wyjednanie jakiego dla siebie pisma u moich imienników nie uzyskali, tychże moich imienników przestrzec, a bardziej sam nijakowego pisma dla nich wydawać nie będę. Ad haec że takowy przywilej, któren w czasie i miejscu, desuper wyrażonych, był aktykowany, że został kupiony u wielmożnego Macieja Pohoskiego za pewne quantum przez tychże mieniących się Pohoskich rzemieślników miecznikowstwa, jako o tym wiedzący świadczę i wyznaję" i daje na to zapis testymonjalny. Z. mib. *12069*, 27. Dla informacji wypada dodać, że zawód rzemieślniczy nie stał na przeszkodzie wystawianiu atestacyj w sensie pozytywnym — w razie stwierdzenia szlacheckiej proweniencji rzemieślników np. z. wił. *14224*, 187 (1795 r. Makarscy).

Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie

przeważnie z lat 1773—1799.

WSTĘP

Ciąg dalszy.

Odpadły oczywiście księgi spraw potocznych, zrezygnowaliśmy również z przeglądania ksiąg dekretowych: wprawdzie dekrety mogły przytaczać orzeczenia sejmików w sprawach wywodowych, ale odnalezienie odnośnych miejsc było trudne z powodu braku wskazówek w tym względzie w nagłówkach. Ograniczyliśmy się przeto niemal wyłącznie do ksiąg spraw wieczystych, ale i te przeglądaliśmy nie wszystkie, lecz przeprowadziliśmy wybór na zasadzie chronologicznej. Z poprzednich uwag wynika, że najobfitszych materjałów należy spodziewać się w księgach najpóźniejszych, dopiero od pierwszego rozbioru. Wniosek dedukcyjny całkowicie się potwierdza za pomocą indukcji: na podstawie przejrzenia ksiąg trybunalskich z całego XVIII w. ustaliliśmy, że na jedną księgę do r. 1777 przypada średnio koło 0.5 aktów wywodowych, a od tej daty do końca stulecia — koło 3.5. Należy jednak zauważyć, że w księgach trybunalskich okres porozbiorowy jest reprezentowany b. ubogo, to też kontrast między rzadkością aktów w czasach przedrozbiorowych, a obfitością w dobie rozbiorów nie zaznacza się tu z należytą wyrazistością. Dodajmy jeszcze, że największa ilość aktów występuje w księgach po ukazach 1797 r., mianowicie w ostatnich miesiącach tego roku oraz w roku następnym. Licząc się z powyższemi okolicznościami, przeprowadziliśmy w Archiwum Akt Dawnych systematyczną kwerendę dla okresu 1773—1799 (również uwzględniliśmy księgi z lat późniejszych, zdeponowane w tem Archiwum), mianowicie w aktach wieczystych. Szczegółowy wykaz przejrzanych ksiąg przedstawia się jak następuje:

Numery	Ilość	Nazwa ksiąg	Lata
48 — 187	140	trybunalskie	1701 — 1800
4213 — 4	2	z. wileńskie	1729 — 1793
4222 — 4236	15	„ „	1774 — 1792
4238 — 4251	14	„ „	1793 — 1799
4716 — 8	3	g. „	1701 — 1703
4788 — 4811	24	„ „	1773 — 1799
5143 — 6	4	magistr. wileńskie	1767 — 1789
5148 — 9	2	„ „	1792
5152 — 4	3	„ „	1794 — 1799
5353 — 7	5	magd. wileńskie	1772 — 1799
5371 — 7	7	g. lidzkie	1772 — 1797
5428 — 30	3	„ „ (pot.)	1772 — 1782
5432 — 5441	10	„ „ „	1780 — 1800
5623	1	z. „	1757 — 1758
5628 — 5645	18	„ „	1767 — 1808
5653 — 4	2	„ „ (dekr.)	1787 — 1801
5917 — 5920	4	g. trockie	1752 — 1806
5967 — 5973	7	„ „ (pot.)	1768 — 1800
6107 — 6115	9	z. „	1753 — 1804
6118 — 9	2	„ „ (dekr.)	1681 — 1787
6126	1	„ „ „	1801 — 1809
6231 — 7	7	g. oszmiańskie	1747 — 1795
6353 — 5	3	z. „	1768 — 1799
6399 — 6401	3	g. zawilejskie	1795 — 1802
6429 — 6432	4	z. „	1792 — 1799
6595 — 6613	19	g. grodzieńskie	1771 — 1800
6809 — 6819	11	z. „	1772 — 1790
7016 — 7026	11	g. brzeskie	1772 — 1799
7086 — 7092	7	„ „ (pot.)	1765 — 1799
7337 — 7352	16	z. „	1772 — 1796
7358 — 7364	9	„ „ (pot.)	1790 — 1799
7702 — 7707	6	„ słonimskie	1771 — 1789
7879 — 7891	13	g. „	1772 — 1799
10651 — 10663	13	„ wołkowyskie	1772 — 1779
10817 — 10826	10	z. „	1771 — 1796
11221 — 11225	5	„ prużańskie	1796 — 1803
11242 — 4	3	g. „	1796 — 1799
11837 — 11854	18	„ mińskie	1771 — 1795
12057 — 12083	27	z. „	1771 — 1802
12364 — 12371	8	g. mozyrskie	1772 — 1795
12424 — 12431	8	z. „	1715 — 1801
12555 — 12578	24	g. nowogródzkie	1764 — 1808
12807 — 12829	23	z. „	1765 — 1804
12831 — 5	5	„ „	1795 — 1799
13051	1	g. pińskie	1712 — 1715

Numery	Ilość	Nazwa ksiąg	Lata
48 — 187	140	trybunalskie	1701 — 1800
4213 — 4	2	z. wileńskie	1729 — 1793
4222 — 4236	15	„ „	1774 — 1792
4238 — 4251	14	„ „	1793 — 1799
4716 — 8	3	g. „	1701 — 1703
4788 — 4811	24	„ „	1773 — 1799
5143 — 6	4	magistr. wileńskie	1767 — 1789
5148 — 9	2	„ „	1792
5152 — 4	3	„ „	1794 — 1799
5353 — 7	5	magd. wileńskie	1772 — 1799
5371 — 7	7	g. lidzkie	1772 — 1797
5428 — 30	3	„ „ (pot.)	1772 — 1782
5432 — 5441	10	„ „ „	1780 — 1800
5623	1	z. „	1757 — 1758
5628 — 5645	18	„ „	1767 — 1808
5653 — 4	2	„ „ (dekr.)	1787 — 1801
5917 — 5920	4	g. trockie	1752 — 1806
5967 — 5973	7	„ „ (pot.)	1768 — 1800
6107 — 6115	9	z. „	1753 — 1804
6118 — 9	2	„ „ (dekr.)	1681 — 1787
6126	1	„ „ „	1801 — 1809
6231 — 7	7	g. oszmiańskie	1747 — 1795
6353 — 5	3	z. „	1768 — 1799
6399 — 6401	3	g. zawilejskie	1795 — 1802
6429 — 6432	4	z. „	1792 — 1799
6595 — 6613	19	g. grodzieńskie	1771 — 1800
6809 — 6819	11	z. „	1772 — 1790
7016 — 7026	11	g. brzeskie	1772 — 1799
7086 — 7092	7	„ „ (pot.)	1765 — 1799
7337 — 7352	16	z. „	1772 — 1796
7358 — 7364	9	„ „ (pot.)	1790 — 1799
7702 — 7707	6	„ słonimskie	1771 — 1789
7879 — 7891	13	g. „	1772 — 1799
10651 — 10663	13	„ wołkowyskie	1772 — 1779
10817 — 10826	10	z. „	1771 — 1796
11221 — 11225	5	„ prużańskie	1796 — 1803
11242 — 4	3	g. „	1796 — 1799
11837 — 11854	18	„ mińskie	1771 — 1795
12057 — 12083	27	z. „	1771 — 1802
12364 — 12371	8	g. mozyrskie	1772 — 1795
12424 — 12431	8	z. „	1715 — 1801
12555 — 12578	24	g. nowogródzkie	1764 — 1808
12807 — 12829	23	z. „	1765 — 1804
12831 — 5	5	„ „	1795 — 1799
13051	1	g. pińskie	1712 — 1715

Numery	Ilość	Nazwa ksiąg	Lata
13053	1	g. pińskie	1718 — 1719
13079 — 13094	16	„ „	1773 — 1795
13230 — 13240	11	z. „	1770 — 1799
13346 — 8	3	„ słuckie	1797 — 1799
13387 — 13398	12	g. rzeczyckie	1754 — 1795
13438 — 13441	4	pow. ihumeńskie	1796 — 1799
13482 — 3	2	z. słuczorzeskie	1792 — 1795
13543 — 7	5	„ bobrujskie	1795 — 1799
13566	1	„ stołowickie	1794
13514 — 7	4	„ borysowskie	1795 — 1802
13596 — 7	2	g. słuczorzeskie	1793 — 6
13604	1	z. rzeczyckie	1679 — 1772
13605 — 13622	18	„ „	1776 — 1799
13714 — 13729	16	g. kowieńskie	1771 — 1799
13798 — 13810	13	z. „	1772 — 1801
13923	1	g. wiłkomierskie	
13930 — 13947	18	„ „	1771 — 1801
14207 — 14230	24	z. „	„ „
14564 — 14573	10	g. rosieńskie	1770 — 1799
14775 — 14806	32	z. „	1773 — 1798
14811 — 14832	22	g. szawelskie	1772 — 1799
14960 — 14990	31	z. „	1772 — 1799
15147 — 15153	7	g. telszewskie	1790 — 1799
15163 — 15172	10	z. „	„ „
15220 — 15226	7	g. upickie	1772 — 1798
15268 — 15292	25	z. „	1772 — 1799
15409 — 15432	24	„ brasławskie	1771 — 1799
15477 — 15490	14	g. orszańskie	1775 — 1795
15518 — 15525	8	z. „	„ „
15550 — 1	2	„ smoleńskie	1774, 1786.

W sumie przejrzeliśmy 874 księgi, jednakowoż w poważnej ich części (blisko 36%, w trybunalskich ponad 56%) nie natrafiliśmy na poszukiwane akty. Odnotowaliśmy przytem około 4000 aktów, dotyczących ok. 2000 nazwisk szlacheckich. Przechowywane w Archiwum Akt Dawnych i objęte naszemi poszukiwaniami księgi odnoszą się do obszaru W. Księstwa Litewskiego w granicach po pierwszym rozbiorze, a chronologicznie sięgają przeważnie do r. 1799 lub też do paru lat następnych. To też wykaz nasz wymaga uzupełnienia w dwóch przedewszystkiem kierunkach: terytorjalnym i chronologicznym. Terytorjalnie należy rozszerzyć poszukiwania na wschodnie województwa (mścisławskie, witebskie, połockie), w przeważnej części zabrane przez Rosję w 1772/3 r. — niestety nie mieliśmy możności przeprowadzenia tej kwerendy, może się jej podejmie kto inny. Chronologiczne rozszerzenie poszukiwań na księgi sądów ziemskich w XIX w. nasuwa trudności, ponieważ nie są one skoncentrowane w Wilnie, lecz pozostają w ośrodkach lokalnych częściowo za kordonem; jeśli idzie o księgi zdeponowane w Archi-

wum Państwowem w Wilnie, to poszukiwania, prowadzone przez p. Euzebjusza Łopacińskiego i mgra Józefa Romanowskiego, dały obfite wyniki w postaci dekretów wywodowych, odnoszących się do ok. 1500 nazwisk szlacheckich (pow. wileński i oszmiański).

W zakończeniu należy się krótkie wyjaśnienie o technice wydawniczej. Wykaz materjałów został ułożony w porządku alfabetycznym nazwisk szlachty i zasadniczo zawiera przy każdem nazwisku następujące dane:

1) numer księgi Archiwum Akt Dawnych w Wilnie (pierwsza cyfra);
2) karta (strona) księgi, przyczem, o ile w jednej księdze znajdowało się kilka aktów, odnoszących się do tego samego nazwiska, to numeru księgi nie powtarzaliśmy;
3) rodzaj księgi i jej lata (w nawiasach), przyczem daty (lata) aktów wywodowych przytaczaliśmy tylko w tych wypadkach, gdy były one wcześniejsze, niż lata księgi;
4) charakter aktów wywodowych, z tem jednak, że atestacyj, stanowiących przeważającą kategorję materjałów, nie zaopatrywaliśmy w wykazie we wskazówki (podobnie jak akty wywodowe z przed 1775 r. — ponieważ ich stosunkową wartość określa głównie data); natomiast oznaczaliśmy inne kategorje: dekrety wywodowe („d. wyw."), genealogje („gen.") i opisy herbów, przyczem o ile opis herbu lub wogóle wiadomość o nim nie opierała się wyłącznie na danych drukowanych, lecz była stwierdzona przez szlachtę, lub przynosiła zarazem dane genealogiczne i t. p., to umieszczaliśmy obok nazwy herbu odpowiednią adnotację („at.", „d. wyw.", „gen."). Opisów herbów własnych nie podajemy.

Pisownia nazwisk w aktach niewiele już odbiegała od dzisiejszej, główna różnica polega na użyciu „y" zamiast dzis. „j". Otóż zachowaliśmy literę y, ponieważ wiele rodzin szlacheckich dotąd jej używa, natomiast w układzie alfabetycznym potraktowaliśmy ją jako równoznaczną z j. Pewną trudność sprawiała zmienność pisowni i przekręcanie nazwisk w aktach; gdy różnice były znaczne, przytaczaliśmy nazwiska w różnych postaciach, występujących w aktach.

Akty drukowane w wydawnictwie *Akty izdawajemyje Wilenskoj Kommissijeju* etc. t. 24 (Wilno 1897) w wykazie nie zostały uwzględnione.

Skróty:

at.	atestacja	miń.	księga mińska
bob.	księga bobrujska	moz.	„ mozyrska
bor.	„ borysowska	now.	„ nowogródzka
br.	„ brasławska	or.	„ orszańska
brz.	„ brzeska	osz.	„ oszmiańska
d. wyw.	dekret wywodowy	piń.	„ pińska
g.	księga grodzka	p.	„ powiatowa
gen.	genealogja	pr.	„ prużańska
gr.	księga grodzieńska	ros.	„ rosieńska
h.	herb	rz.	„ rzeczycka
ih.	księga ihumeńska	sł.	„ słonimska
kow.	„ kowieńska	słr.	„ słuczorzeska
lidz.	„ lidzka	sm.	„ smoleńska

st.	księga	st(w)ołowicka	wil.	księga	wileńska
sz.	„	szawelska	wił.	„	wiłkomierska
tel.	„	telszewska	woł.	„	wołkowyska
tr.	„	trocka	z.	„	ziemska
tryb.	„	trybunalska	zaw.	„	zawilejska
up.	„	upicka			

* * *

Abakanowicz 13933, 14 (g. wił. 1778—9) gen.

Abramowicz 5631, 373 (z. lidz. 1876—7)—11243, 437, 477 (g. pr. 1797)—13606, 755 (z. rz. 1780—2)—13729, 83 (g. kow. 1798—9) h. Jastrzębiec gen.—14806, 235 (z. ros. 1798) — 15151, 577 (g. tel. 1797) h. Tępa podkowa at.

Abramowski 13240, 779 (z. piń. 1797—9).

Adamowicz 134, 475 (tryb. 1763) — 175, 442 (tryb. 1786—7) h. Leliwa — 4240, 1382, 4 h. Leliwa, at. (z. wil. 1794—5) gen. - 5374, 183, 6 (g. lidz. 1783—5)—5637, 127 (z. lidz. 1789—93) — 5643, 603 (z. lidz. 1798—1802) h. Leliwa d. wyw. — 11243, 869 (g. pr. 1797) — 11837, 1415 (g. miń. 1771—4) — 11854, 302 (g. miń. 1795) — 12067, 388 (z miń. 1785) Terlecki h. Leliwa — 12834, 23, 7 (z. now. 1798) — 13808, 42 (28) (z. kow. 1791—4) — 13947, 94 (g. wił. 1798—1801) — 14228, 372 (z. wił. 1798) 1727 r. — 14572, 643 (g. ros. 1795—7) — 15291, 281 (z. up. 1798) neof. — 15429, 124 (z. br. 1799).

Afanas(z)ewicz 15425, 701 (z. br. 1795).

Aytminowicz 15425, 263, 880 (z. br. 1795) h. Działosza, gen.

Albrychtowicz 7891, 337 (g. sł. 1797—8).

Alchimowicz 175, 434, 8 (tryb. 1786 — 7) h. Abdank at.

Aleksandrowicz 187, 313 (tryb. 1795 — 7) Bitowt h. Kosy d. wyw. 1782 r. — 4236, 2897, 905 (z. wil. 1792)—4243, 1371 (z. wil. 1796) gen.—6237, 171 (g. osz.)— 6597, 320 (g. gr. 1775—6) — 13240, 523 (z. piń. 1797—9) — 13517, 281 (z. bor. 1799 — 1802) — 13931, 368 (g. wił. 1774 — 5) — 15426, 570 (z. br. 1796 — 7) — 15427, 754 (z. br. 1797) — 15428, 158, 308 (z. br. 1798) h. Kosy gen. — 15429, 572 (z. br. 1799) h. Kosy d. wyw.

Ambroszkiewicz 10660, 1 (g. woł. 1791 — 3) gen.

Ambrożewicz 4242, 1317 (z. wil. 1795) gen. — 13516, 245 (z. bor. 1797 — 8) — 15490, 35 (g. or. 1793 — 5).

Ancyperowicz 14226, 406 (z. wił. 1797).

Anc(z)uchowicz[53] 12833, 34 (z. now. 1797) Zygm. Aug.

Andrukowicz[53] 12822, 192 (z. now. 1785) 1533 r.

Andruszkiewicz 4798, 686 (g. wil. 1784) — 6353, 572 (z. osz. 1768 — 87) — 6354, 286 (z. osz. 1787 — 96) — 14227, 4 (z. wił. 1797) — 15426, 596 (z. br. 1796 — 7) (ros.).

Andrykowski 15151, 425 (g. tel. 1797).

Andrzejewski 4809, 1223, 6 (g. wil. 1797) 1766 r.—13931, 311 (g. wił. 1774—5)— 14805, 183 (z. ros. 1797) — 15427, 216 (z. br. 1797) Andrzejowski.

[53] Zapewne Anczuchowicz (lub Anowkowicz?) i Andrukowicz oznaczają tę samą rodzinę, której prawdziwe nazwisko zostało przeinaczone w kopjach.

Andrzeykowicz 13240, 833 (z. piń. 1797 — 9).
Anforowicz (Anporowicz) 12558, 1674 (g. now. 1669 — 71).
Anglicki 15151, 619 (g. tel. 1797) h. Wadwicz at.
Ankud 6354, 996 (z. osz. 1797 — 96).
Ankudowicz 12082, 663, 7 (z. miń. 1798) 1723 r.
Ansilewski 12080, 402 (z. miń. 1797).
Antoniewicz (zob. Woysim) 13516, 571, 580 (z. bor. 1797 — 8).
Antonowicz 6432, 287 (z. zaw. 1797 — 9).
Antoszkiewicz 11854, 32 (g. miń. 1795).
Antus(z)ewicz 12807, 49 (z. now. 1765—1804) — 12829, 290, 528 (z. now. 1794) — 13615, 126 (z. rz. 1792).
Apanowicz 13809, 1438 (z. kow. 1795 — 7).
Aramowicz 5917, 898, 899, 953 (g. tr. 1752 — 1777) Littawor h. Odrowąż at. — 6111, 379 (z. tr. 1782) Littawor h. Odrowąż d. wyw. 1776 r. — 13348, 17 (z. sł. 1798) h. Odrowąż d. wyw. 1776 r. — 15225, 323 (g. up. 1797) Littawor h. Odrowąż at. — 15269, 396 (z. up. 1773).
Arasimowicz 13392, 42 (g. rz. 1779 — 1786) — 13617, 850 (z. rz. 1794 — 5) Broniuszyc.
Arcichowski 15428, 142 (z. br. 1798)
Arcimowicz 6401, 234 (gr. zaw. 1797 — 1802) — 6430, 318 (z. zaw. 1794 — 7) — 13931, 934 (g. wił. 1774 — 5) — 15425, 899 (z. br. 1795) gen.
Arciszewski 6607, 370 (g. gr. 1789 — 90) — 12067, 478 (z. miń. 1787) — 12072, 476 (z. miń. 1790).
Arciuch zob. Jungił.
Aryn Sciepur 12812, 162 (z. now. 1773 — 4).
Atraszkiewicz 6236, 196 (g. osz. 1786 — 7) — 6354, 7 (z. osz. 1787 — 96).
Azarewicz 5918, 952 (gr. tr. 1778 — 83).
Babiański 14805, 1649 (z. ros. 1797) h. Dębno 1569 r. nobilit.
Bagiński 14228, 296 (z. wił. 1798) 1723 r.
Bajerski 11243, 667 (g. pr. 1797).
Baykowski 11222, 72 (z. pr. 1796 — 1703) — 11243, 30 (z. pr. 1797) — 13515, 38 (z. bor. 1795 — 7) h. Lubicz at.
Bakowski 5377, 488 (g. lidz. 1797 — 1800) — 5643, 122 (z. lidz. 1798 — 1802).
Bakszewicz 14573, 144 (g. ros. 1798 — 9).
Balcewicz 6108, 303 (z. tr. 1754 — 81) 1773 r.
Baldwin Ramult 12835, 296 (z. now. 1799) gen.
Baliński 175, 449 (tryb. 1786 — 7) h. Jastrzębiec — 4240, 212 (z. wil. 1794 — 5).
Bałaczko[54] 15426, 162 (fals. XVI w.), 167 (z. br. 1796 — 7) gen.
Bałaszkiewicz 6401, 379 (gr. zaw. 1797 — 1802).
Bałobański Macieykiewicz 5439, 309, 311 (g. lidz. 1789 — 92) Bałoban 1778 r.
Bandynelli 12365, 999 (g. moz. 1774 — 6).
Baniewicz 14228, 649 (z. wił. 1798) — 15170, 135 (z. tel. 1798 — 9) Joachimowicz.
Baniulewicz 14990, 164(146) (z. sz. 1799).
Bańkowski 5920, 725 (g. tr. 1795 — 1806) — 6114, 758 (z. tr. 1793 — 7) — 13944, 553 (g. wił. 1795 — 6) — 14227, 96 (z. wił. 1797) — 15151, 709 (g. tel. 1797).

[54] W nagłówku Bałaszko.

Baranowicz 11842, 53 (g. miń. 1782).

Baranowski 178, 132 (tryb. 1788) gen. — 4802, 383 (g. wil. 1787) — 6817, 263 (z. gr. 1788) gen. —13348, 131 fals. 196 (z. sł. 1798) —13596, 483 (g. słr. 1793—4) gen. 1691 r.—13810, 55 (z. kow. 1798—1801) —13931, 594 (g. wił. 1774—5) — 13945, 162 (g. wił. 1797) — 14208, 719 (z. wił. 1774—5) — 14227, 231 (z. wił. 1797) —14228, 91 (z. wił. 1798) 1736 r.—15521, 536 (z. or. 1785—6) h. Ostoja d. wyw. 1783 r. — 15525, 650 (z. or. 1793 — 5) h. Ostoja d. wyw. 1774 r.

Barszcz 14211, 718 (z. wił. 1781 — 2).

Bartodzieyski zob. Dunin.

Bartoszewicz 4807, 2461 (g. wil. 1795 — 6) — 5377, 292 (g. lidz. 1797—1800) — 5639, 180 (z. lidz. 1791 — 8) — 5642, 1260 (z. lidz. 1796 — 7) — 5643, 1090, 1169 (z. lidz. 1798 — 1802) — 11837, 993 (g. miń. 1771 — 4) — 12057, 803 (z. miń. 1771 — 4) — 14210, 40 (z. wił. 1778 — 80) — 14228, 403 (z. wił. 1798).

c. d. n. *Henryk Łowmiański.*

Baranowicz 11842, 53 (g. miń. 1782).

Baranowski 178, 132 (tryb. 1788) gen. — 4802, 383 (g. wil. 1787) — 6817, 263 (z. gr. 1788) gen. —13348, 131 fals. 196 (z. sł. 1798) —13596, 483 (g. słr. 1793—4) gen. 1691 r.—13810, 55 (z. kow. 1798—1801) —13931, 594 (g. wił. 1774—5) — 13945, 162 (g. wił. 1797) — 14208, 719 (z. wił. 1774—5) — 14227, 231 (z. wił. 1797) —14228, 91 (z. wił. 1798) 1736 r.—15521, 536 (z. or. 1785—6) h. Ostoja d. wyw. 1783 r. — 15525, 650 (z. or. 1793 — 5) h. Ostoja d. wyw. 1774 r..

Barszcz 14211, 718 (z. wił. 1781 — 2).

Bartodzieyski zob. Dunin.

Bartoszewicz 4807, 2461 (g. wil. 1795 — 6) — 5377, 292 (g. lidz. 1797—1800) — 5639, 180 (z. lidz. 1791 — 8) — 5642, 1260 (z. lidz. 1796 — 7) — 5643, 1090, 1169 (z. lidz. 1798 — 1802) — 11837, 993 (g. miń. 1771 — 4) — 12057, 803 (z. miń. 1771 — 4) — 14210, 40 (z. wił. 1778 — 80) — 14228, 403 (z. wił. 1798).

c. d. n. *Henryk Łowmiański.*

Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie

przeważnie z lat 1773 — 1799.

Ciąg dalszy.

Bartoszewski 12575, 1218 (g. now. 1791 — 2) h. Zadora.
Baryczko 14977, 845 (z. sz. 1789) h. (Baryczko) gen.
Baryśnik 175, 453 (tryb. 1786 — 7) h. Baryczko.
Batraniec 4249, 611 (z. wil. 1798) h. Gozdawa.
Bączkowski 12575, 1204 (g. now. 1791 — 2) h. Gozdawa.
Bąkowski 13931, 579 (g. wił. 1774 — 5) — 14210, 847 (z. wił. 1778 — 80).
Bedlewicz 12577, 1387 (g. now. 1797 — 8) h. Korczak gen.
Beynarowicz (zob. Boynarowicz) 4248, 618,619 (z. wil. 1797) — 6353, 981,985 (z. osz. 1768 — 87) — 15169, 1079 (z. tel. 1797) 1589 r. — 15425, 689 (z. br. 1795) 1589 r. — 15426, 13, 14 (z. br. 1796 — 7) gen. — 15428, 25 (z. br. 1798) 1589 r. — 15429, 575 (z. br. 1799) Beynar.
Beniuszewicz 14988, 446 (z. sz. 1798) h. Pobóg gen.—15171, 397 (z. tel. 1799).
Berecki 15550, 454 (z. sm. 1774).
Bereśniewicz 12834, 82 (z. now. 1798).
Berliński 13546, 85,87 (z. bob. 1798).
Berłło 11844, 295 (g. miń. 1784).
Bernacki 14568, 423 (g. ros. 1783 — 4).
Bernatowicz 13346, 310 (z. sł. 1797—9) 1640 r. — 13517, 14 (z. bor. 1799—1802).
Berżyński 14805, 1347 (z. ros. 1797).
Bęklewski 7023, 631 (g. brz. 1787 — 8) — 11244, 3 (g. pr. 1798 — 9) — 13234 1122 (z. piń. 1785 — 6).

Białkowski 14211, 833 (z. wił. 1781—2).
Białostocki 13231, 1164 (z. piń. 1775—8).
Białowiecki 12430, 333, 334 (z. moz. 1797—8) h. Jelita, at.
Biały 5643, 162 (z. lidz. 1798—1802).
Biberszteyn zob. Żarnowski.
Bichowiec 12369, 86 (g. moz. 1786—8) h. Mogiła at.
Bichowski 14988, 530 (z. sz. 1798).
Biczewski 12577, 836 (g. now. 1797—8).
Biedunkowicz 6400, 769 (gr. zaw. 1796—1802).
Bielak 12815, 42, 44, 45 (z. now. 1778).
Bielawski 69, 3 (tryb. 1720) gen. — 5642, 1126 (z. lidz. 1796—7) h. Jastrzębiec at. — 11222, 169 (z. pr. 1796—1803) — 11854, 145 (g. miń. 1795) — 12371, 27 (g. moz. 1793—5) h. Jelita at. — 15291, 93 (z. up. 1798).
Bielenkiewicz 12577, 770 (g. now. 1797—8).
Biel(l)ewicz (zob. Rodziewicz) 5375, 1213 (g. lidz. 1786—91) — 14210, 780 (z. wił. 1778—80).
Bielinowicz 12080, 629 (z. miń. 1797).
Bieliński 5373, 241 (g. lidz. 1776—82) — 15429, 16 (z. br. 1798).
Bielkiewicz 6595, 14(9), 119 (g. gr. 1771—2) h. Weselini—12575, 156 (g. now. 1791—2)—13596, 253 (g. słr. 1793—4)—13720, 607(680) (g. kow. 1784) 1715 r.
Bielski 5920, 887 (g. tr. 1795—1806) — 13597, 144 (g. słr. 1795—6) 1639 r. — 14986, 313 (z. sz. 1796) gen. — 15425, 350, 351 (1760 r.) 436, 726 (z. br. 1795) h. Wieruszowa gen. — 15429, 115 (z. br. 1799).
Bielukowicz 7891, 631 (g. sł. 1797—8).
Bieniasz 12577, 783 (g. now. 1797—8).
Bieniaszewicz, zob. Hurławski.
Bienkiewicz 5374, 212, (g. lidz. 1783—5) — 5917, 510 (g. troc. 1752—1777) 1769 r.
Bieniuszewicz 10663, 469 (g. woł. 1797—8) 1770 r.
Bienko 5377, 1040 (g. lidz. 1797—1800).
Biernacki 179, 304 (tryb. 1788—9) — 4248, 576 (z. wil. 1797) h. Poraj.
Bierżański 4249, 763 (z. wil. 1798)—5920, 883 (g. tr. 1795—1806) h. Korczak d. wyw.
Bijejko 14988, 574, 586 (z. sz. 1798).
Bijewski 14990, 214 (z. sz. 1799) h. Jastrzębiec d. wyw.
Bilewicz, zob. Stankiewicz.
Bilinowicz 15490, 418 (g. or. 1793—5).
Biliński 14217, 338, 340 (z. wił. 1788) i Byliński Tarasowicz (Sambor) — 14988, 373 (z. sz. 1798).
Bilkiewicz 13803, 53 (z. kow. 1783—4) 1715 r.
Billewicz 13939, 62 (g. wił. 1786) — 14209, 99 (z. wil. 1776—7).
Bilmin 6355, 1599 (z. osz. 1795—9).
Birkl-Sabas 13804, 876 (z. kow. 1785—6).
Bispink 10662, 560 (g. woł. 1797—9) 1609 r. (ces. Rudolf).
Biszewski 14987, 2907 (z. sz. 1797).
Biwił 13727, 626 (g. kow. 1797).
Bliskowski, Dąbkowicz 6115, 950 (z. tr. 1798—1804).

Błażejewicz 6430, 392 (z. zaw. 1794 — 7).
Błażewicz zob. Juchniewicz.
Boban 14229, 673 (z. wił. 1799 — 1801) h. Pobóg at.
Boblewski 14963, 905 (z. sz. 1775) h. Nowina gen.
Bobola 12832, 446 (z. now. 1796) h. Leliwa.
Bobrowicz 11850, 334 (g. miń. 1790) 1687 r. — 12072, 543 (z. miń. 1790) fals.
Bobrowski 5373, 215 (g. lidz. 1776 — 1782) — 12576, 350 (g. now. 1795 — 6) — 12834, 51(54) (z. now. 1798).
Bocewicz 5642, 985, 1530, 1674, 1675, 1685 (z. lidz. 1796—7)—5643, 127 (z. lidz. 1798 — 1802).
Bochdanowicz, zob. Bohdanowicz.
Bochdziewicz, zob. Bohdziewicz.
Boczkowski 12832, 893 (z. now. 1796).
Bogatko 6114, 44 (z. tr. 1793 — 7).
Bogdanowicz, zob. Bohdanowicz.
Bogdański (zob. Piotrowicz) 175, 450 (tryb. 1786 — 7) h. Nagody.
Bogucki 14785, 883 (z. ros. 1781).
Bogumirski 14208, 365 (z. wił. 1774—75) z Sczereppa h. Ślepowron at.—15410, 1095 (z. br. 1771 — 6).
Bogusławski, Prus 7352, 1033 (z. brz. 1796) (ros.).
Boguszewski 7016, 1173 ((g. brz. 1772 — 4).
Bogwil 14228, 61, 139, 300 (z. wił. 1798) 1688 r.
Bohdanowicz (zob. Mongin) 4789, 110 (g. wil. 1774) — 6114, 1356 (z. tr. 1793 — 7) — 6115, 572 — 4, 1660 (1798 — 1804) — 12082, 194 (z. miń. 1798) — 12833, 1377 (z. now. 1797) — 14779, 152 (z. ros. 1776) Bochdanowicz — 14806, 233, 867 (z. ros. 1798) Bogdanowicz z Andruszka — 15151, 616 (g. tel. 1797) Bogdanowicz h. Łada at. — 15152, 95 (g. tel. 1798) h. Bończa at. — 15425, 834 (z. br. 1795).
Bohdziewicz 5376, 19 (g. lidz. 1795 — 6) — 5920, 419 (g. tr. 1795 — 1806) — Bochdziewicz 14801, 75 (z. ros. 1794) gen.
Bohomolec 5633, 67 (z. lidz. 1781 — 3).
Bohun 12816, 436 (z. now. 1779) fals.
Bohusz (zob. Okmiński) 12827, 351 (z. now. 1792)
Bohuszewicz 6355, 817 (z. osz. 1795 — 9) — 10652, 665 (g. woł. 1795 — 9) — 11243, 693, 735 (g. pr. 1797) — 12082, 779 (z. miń. 1798) — 15225, 688 (g. up. 1797) — 15425, 504, 658 (z. br. 1795) h. Gozdawa, gen. — 15428, 171 (z. br. 1798).
Bojarski 6355, 354, 362 (z. osz. 1795 — 9).
Bojarski, Bojar(z)encewicz 11850, 569 (g. miń. 1790) h. Bogorja — 12827, 287 (z. now. 1792) h. Bogorja, gen.
Bojarzyn 12369, 450 (g. moz. 1786 — 8).
Boynarowicz (zob. Beynarowicz) 15425, 282 (z. br. 1795) gen.
Bokszański 81, 745 (tryb. 1726).
Bolcewicz 15428, 403 (z. br. 1798) fals. 1330 r.
Bołtuć 12825, 857 (z. now. 1789 — 90).
Bomblewicz 4243, 1136 (z. wil. 1796) h. Trzaska.
Bondziński 5920, 427 (g. tr. 1795 — 1806).

Boniej 13608, 249 (z. rz. 1785 — 6).
Boniewicz 15291, 38 (z. up. 1798).
Boratyński 15426, 508 (z. br. 1796 — 7).
Bordziłowski 15290, 682 (z. up. 1797) Harbuz (ros.) - 15291, 249 (z. up. 1798).
Borkowski 12074, 563 (1634 r., aut.?), 569 (z. miń. 1792) h. Junosza — 13482, 251 (z. słr. 1792) h. Junosza — 13483, 984 (z. słr. 1793 — 5) 1634 r. — 13596, 413 (g. słr. 1793 — 4) h. Junosza — 15169, 1453 (z. tel. 1797) — 15426, 23, 25, 27 (fals. Stef. Bat.) (z. br. 1796 — 7) h. Junosza, gen.
Borodzicz 5377, 703 (g. lidz. 1797 — 1800) h. Brodzicz d. wyw. — 12826, 553 (z. now. 1791) — 15220, 1142 (g. up. 1772 — 4).
Borowik 11839, 313 (g. miń. 1779).
Borowski 5371, 381 (g. lidz. 1710) — 1744 Brańsk 1714 r. — 12074, 127 (z. miń. 1793) — 13517, 601 (z. bor. 1799 — 1802) — 13937, 26 (g. wił. 1784) h. Gryf at. — 14215, 466 (z. wił. 1786) Skarbek h. Abdank at. — 14792, 250 (z. ros. 1786).
Bortkiewicz (zob. Leszkowski) 5920, 796 (g. tr. 1795—1806)—13726, 344 (g. now 1795 — 6) — 14573, 232 (g. ros. 1798 — 9) — 14813, 475 (g. sz. 1777) — 15427, 471 (z. br. 1797).
Bortnowski 11223, 602, 604 (z. pr. 1797) — 15490, 20 (g. or. 1793 — 5).
Bortnowski Jaroszewicz 6813, 434 (z. gr. 1783 — 4) gen.
Borucki 13803, 184 (z. kow. 1783 — 4).
Borusewicz 14988, 725 (z. sz. 1798) h. Kolumna at.
Boryczewski 13240, 759 (z. piń. 1797 — 9).
Borysewicz (Borysowicz) 187, 457 (1569 r. fals.), 460, 461 (tryb. 1795 — 7) Prostwiło — 12827, 206 (z. now. 1792) 1569 r. — 12832, 907 (1569 r.), 910 (z. now. 1796) 12833, 110 (z. now. 1797).
Borysowski 15292, 401 (z. up. 1799).
Borzdziłowski 14573, 568 (g. ros. 1798 — 9).
Borzymowski 12814, 253 (g. now. 1777) 1723 r.
Botowicz 14566, 385 (g. ros. 1777 — 9).
Botwina 6816, 411 (z. gr. 1787).
Bożewicz (Bayżewicz) 4243, 1137 (z. wil. 1796) h. Lubicz.
Brayczewski 7363, 1353 (z. br. 1797) Halicz 1782 r.
Brancewicz 4227, 484 (z. wil. 1784) — 4248, 550 (z. wil. 1797) h. (Brant) — 5642, 1434, 1586 Broncewicz (z. lidz. 1796 — 7) — 5643, 768 (z. lidz. 1798 — 1802).
Branowicki (Branowicz) 12819, 858 (z. now. 1782) 1562 r. — 13483, 306 (z. słr. 1793 — 5) 1562 r. (interpol.).
Bratkowski 12430, 725 (z. moz. 1797 — 8). — 14990, 456 (z. sz. 1799).
Bratski 13483, 257 (z. słr. 1793 — 5).
Breywiński 15281, 519 (z. up. 1788).
Bręcewicz 15170, 940 (z. tel. 1798 — 9).
Brodowski 4249, 540 (z. wil. 1798) h. Wieniawa — 5643, 241 (z. lidz. 1798 — 1802) — 12826, 220 (z. now. 1791).
Brodziński 7026, 81, 499 (g. brz. 1798 — 9) h. Brodzicz d. wyw.
Bronisz 14988, 60 (z. sz. 1798).
Broniewicz 12578, 310 (g. now. 1797 — 8).
Broniewski 6354, 470 (z. osz. 1787 — 96) 13940, 987 (g. wil. 1787 — 8) z Bezdzieża gen.

Bronikowski 12575, 1220 (g. now. 1791 — 2) h. Osęka.
Broniuszyc, zob. Recki.
Broński 12080, 204 (z. miń. 1797).
Brożowski 15220, 550 (g. up. 1772 — 4).
Brujewicz 13440, 201 (z. ih. 1799).
Brużewicz 14572, 1272 (g. ros. 1795 — 7).
Bryczko 15169, 1616 (z. tel. 1797).
Brytwicz 13347, 90 (z. sł. 1799).
Brzeziński 183, 322 (tryb. 1790 — 1) h. Lubicz gen. — 4810, 1691 (g. wil. 1798) h. Doliwa gen. — 5635, 1157 (z. lidz. 1785 — 7) — 11225, 626 (z. pr. 1799 — 1803) — 12430, 285 (z. moz. 1797 — 8) — 14227, 289 (z. wił. 1797) h. Doliwa gen. 14990, 488 (z. sz. 1799).
Brzozowiecki, zob. Odyniec
Brzozowski 7364, 1423 (z. brz. 1798—9) — 14831, 708 (g. sz. 1799) — 14989, 825 (z. sz. 1798) — 15292, 401 (z. up. 1799).
Bucewicz 14823, 693 (g. sz. 1785 — 6) — 14824, 146 (g. sz. 1787) 1615 r. — 15151, 269 (g. tel. 1797) — 15152, 923 (g. tel. 1798) h. at.
Buczkiewicz 15170, 288 (z. tel. 1798 — 9).
Buczyński 4810, 1864, 1868 (g. wil. 1788) h. Strzemię, gen. — 6114, 26 (z. tr. 1793 — 7) — 15286, 38 (z. up. 1793).
Budaszewski 12368, 1161 (g. moz. 1783—5) h. (Abdank) at. — 12369, 88 (g. moz. 1786 — 8) h. Paparona at.
Budkiewicz (zob. Butkiewicz) 4243, 1093 (z. wil. 1796) — 4249, 132 (z. wil. 1798) h. Trzaska — 6432, 190 (z. zaw. 1797 — 9) — 14208, 607, 669 (g. wił. 1774 — 5) h. „Jastrząb" at.
Budkowski 5642, 1295 (z. lidz. 1796 — 7).
Budny 13084, 194 (g. piń. 1779).
Budrewicz 4251, 1099 (z. wil. 1798 — 9) h. Strzemię at. — 5643, 19 (z. lidz. 1798 — 1802) — 14989, 729 (z. sz. 1798) — 15419, 993, 995 (z. br. 1787) h. Topór d. wyw. 1778 r.
Budryk 15151, 520 (g. tel. 1797).
Budziński 14988, 52 (z. sz. 1798) — 15151, 509 (g. tel. 1797).
Budziński Dawidowski 13802, 2 (z. kow. 1781 — 2).
Bugielski 6115, 1421 (z. tr. 1798 — 1804).
Buyko 4806, 133 (g. wil. 1791 — 2) — 12833, 848 (z. now. 1797).
Buynicki 4232, 2353 (z. wil. 1788) — 11841, 568 (g. miń. 1781) — 13516, 197, (z. bor. 1797 — 8).
Buyniewicz 12833, 1400 (z. now. 1797).
Buynowski 12559, 952 (g. now. 1772 — 4) — 13809, 1794 (z. kow. 1795 — 7) gen.
Buywan 14216, 44 (z. wił. 1787).
Buywen 4251, 21 (z. wil. 1798 — 9) — z Buyna h. Ślepowron at.
Buywid 4245, 233 (z. wil. 1796 — 1805) — 15170, 203 (z. tel. 1798 — 9).
Bukaty 15275, 515 (z. up. 1782) gen.
Bukont 15151, 512 (g. tel. 1797).
Bukowski 4239, 655 (z. wil. 1794) h. Jednorożec at. — 4241, 406 (z. wil. 1795) gen. — 12824, 743 (z. now. 1787 — 8) — 12832, 70 (z. now. 1796) 1763 r. — 14987, 213, 217 (1664 r.) (z. rz. 1797) gen.

Bulewicz 4248, 712, 713 (z. wil. 1797) h. Mogiła, gen.
Bułhak 7025, 103 (g. brz. 1795—7) — 13392, 797 (g. rz. 1779—1786) — 13516, 313 (z. bor. 1797—8) — 13546, 314, 318 (z. bob. 1798) d. wyw. 1776 r.
Bułharowski 4233, 1441 (z. wil. 1789) — 4248, 580 (z. wil. 1797).
Bułharyn 11223, 206 (z. pr. 1797).
Burbekl 14228, 423 (z. wił. 1798).
Burdynowski 15419, 963 (z. br. 1787).
Burnecki 14806, 1333 (z. ros. 1798) h. Bończa d. wyw.
Burneyko 5920, 783 (g. tr. 1795—1806) — 14806, 1359 (z. ros. 1798) h. Gryf d. wyw. — 15152, 256 (320) (g. tel. 1798) h. Gryf at.
Bury 15425, 452 (z. br. 1795).
Burzyński 13240, 288, 1200 (z. piń. 1797—9) — 14988, 269 (z. sz. 1798).
Buszman 15168, 761 (611) (z. tel. 1796).
Buszyński 15226, 573 (g. up. 1798).
Butkiewicz 13729, 41 (g. kow. 1798—9)—14565, 37 (g. ros. 1774—6) 1766 r.— 14966, 374 (z. sz. 1778) — 15291, 184 (z. up. 1798).
Butkiewicz Strzałka 12833, 59 (z. now. 1797) h. Jastrzębiec at.
Butler 14226, 629 (z. wił. 1797) (Mitawa).
Butrymowicz 6108, 919 (z. tr. 1754—81) — 12369, 222 (g. now. 1786—8) h. Ślepowron at.
Butwiłło 14989, 1027 (z. sz. 1798)—15151, 579 (g. tel. 1797) h. (Bernatowicz) at.
Buwkiewicz 15226, 341, 345 (g. up. 1798).
Bużyński 15425, 220, 370 (z. br. 1795) gen. h. Bażeński — 15426, 156 (z. br. 1796—7) gen. — 15427, 4 (z. br. 1797) gen.
Bychowiec, zob. Bichowiec.
Bykowski 15425, 482—8, 502 (z. br. 1795) h. Gryf, gen.
Bylewicz [55] 14224, 186 (106) (z. wił. 1795).
Byliński (zob. Biliński) 5371, 400 (z. lidz. 1710—1744) 1715 r. — 5632, 78 (z. lidz. 1778—80) — 5643, 755 (z. lidz. 1798—1802) — 5920, 768 (g. tr. 1796—1806) — 12083, 782 (z. miń. 1799).
Cedroński 5377, 1046 (g. lidz. 1798—1800).
Ceraski 15290, 343 (z. up. 1797).
Chalecki 125, 245 (tryb. 1758—9) gen. — 134, 334 (tryb. 1763) gen. — 6809, 658 (z. gr. 1772—5) gen.
Chamski 6115, 1467 (z. tr. 1798—1804) h. Gryf d. wyw.
Charczewski 13609, 135 (z. rz. 1787) h. at. (Małor.).
Charewicz 175, 444 (tryb. 1786—7) h. Śreniawa. — 4231, 2110 (z. wil. 1787) gen. — 4250, 537 (z. wil. 1798).
Chibowski 15291, 94 (z. up. 1798).
Chmara zob. Tenczyło.
Chmielewski 6354, 424, 1169 (z. osz. 1787—1796) — 14989, 993 (z. sz. 1798) — 15428, 201, 218 (z. br. 1798) Chmielowski.
Chmołowski 13515, 95 (z. bor. 1795—7).
Chocianowicz 11837, 524 (g. miń. 1771—5) gen.
Chocianowski 13596, 322 (g. słr. 1793—4) h. Szeliga.

[55] Również: Balewicz, Balicz, Bielewicz, Bilewicz.

Chodasewicz 11854, 362 (g. miń. 1795) — 12070, 407 (z. miń. 1788) — 15525, 661 (z. or. 1793—5).
Chodkiewicz 13517, 691 (z. bor. 1799 — 1802) h. Kościesza gen.
Chodorowicz 187, 457, (tr. 1795 — 7) 1569 r. fals. — 12577, 725,726 (z. now. 1797 — 8) h. Korczak, at. — 12827, 236 z. now. 1792) 1569 r. fals. — 12832, 907 (z. now. 1796) 1569 r. fals.
Chodykiewicz 14776, 97 (z. ros. 1774) — 15415, 87, 91, 95, 102 (z. br. 1783) h. Junosza d. wyw. 1775 r.
Choynowski 4810, 211 (g. wil. 1798).
Chomiński Chomont(o) 12067, 393 (z. miń. 1785, 1787) gen. — 15484, 269 (g. or. 1785) gen.
Chomontowski 13805, 593 (z. now. 1787—8) h. at. — 14569, 54 (g. ros. 1785—7) Chomątowski.
Choromański 15169, 1400 (z. tel. 1797) h. Lubicz at.
Chorostowicki 4249, 543 (z. wil. 1798) h. Ostoja.
Choroszcza 13727, 610 (g. now. 1797) d. wyw. 1773 r.
Choroszewski 12426, 511 (z. moz. 1777 — 92).
Choszczyc 13810, 115 (z. kow. 1798 — 1801).
Chotkowski 13516, 385 (z. bor. 1797 — 8).
Chreptowicz 6817, 97 (z. gr. 1788).
Chropicki 14990, 560 (z. sz. 1799).
Chrucki 13516, 465 (z. bor. 1797 — 8).
Chrypcewicz 13727, 780 (g. kow. 1797).
Chrzanowski 7891, 322 (g. sł. 1797 — 8) Nowina Złotogoleńczyk, gen.
Chrzczonowicz 13729, 11 (g. kow. 1798 — 9) — 13946, 326 (g. wił. 1798).
Chudziński 12369, 91 (g. moz. 1786 — 8) h. Cholewa at.
Chwiedkiewicz 13516, 246 (z. bor. 1797 — 8).
Chwedkowicz 12368, 1160 (g. moz. 1783 — 5).
Cichowski 12564, 243 (g. now. 1780) — 14830, 1384 (g. sz. 1797) — 14831, 85 (g. sz. 1798) gen.
Cidzik (zob. Cydzik) 6595, 48 (g. gr. 1771 — 2).
Ciechanowicz 173, 293 (tryb. 1785 — 6) — 4248, 521 (z. wil. 1797) h. Mogiła — 7889, 966 (g. sł. 1789 — 90) h. Nałęcz — 12827, 224 (z. now. 1792) h. Nałęcz gen. — 12832, 1026 (z. now. 1796) — 13614, 423 (z. rz. 1791).
Ciecierski 12834, 189, 191 (z. now. 1798) h. Ślepowron gen.
Cielewicz 15413, 883 (z. br. 1780 — 1).
Cielica 160, 258 (tryb. 1779) — 6234, 392 (gr. osz. 1772 — 91).
Ciemnołoński 13240, 1461 (z. piń. 1797 — 9).
Cierpiński 5920, 1108 (g. tr. 1795 — 1806) h. Poraj d. wyw.
Cimochowicz 13516, 216 (z. bor. 1797 — 8).
Ciński 15170, 104, 112 (z. tel. 1798 — 9).
Ciołko Połgui(e)n 12369, 1048 (g. moz. 1786 — 8) h. Brodzicz at.
Ciszkiewicz 6354, 1171 (z. osz. 1787 — 97) — 13483, 1023 (z. słr. 1793 — 5) h. „Trzy trąby" 1758 r. aut.? — 13596, 266 (g. słr. 1793 — 4) — 14207, 627 z. wił.) 1771 — 3).
Ciuński 15427, 298, 300, 303 (z. br. 1797) gen.

c. d. n.

Henryk Łowmiański.

Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie

przeważnie z lat 1773 — 1799.

Ciąg dalszy.

Ciżewski [56] 13516, 565 (z. bor. 1797 — 8) h. Jastrzębiec d. wyw. 1774 r.
Ćwikalski 7891, 631 (g. sł. 1797 — 8).
Ćwirko 13483, 463 (z. słr. 1793 — 5) h. Korab.
Cybertowski 13516, 123 (z. bor. 1797 — 8).
Cybowicz 5645, 818 (z. lidz. 1798 — 1808).
Cydzik (zob. Cidzik) 12833, 1563 (z. now. 1797).
Cywiński 12833, 1390 (z. now. 1797) Tywiński.
Czajkowski 6354, 248 (z. osz. 1787 — 96)
Czaytytko 14565, 335 (g. ros. 1774 — 6).
Czapkiewicz 5918, 342 (g. tr. 1778 — 83) 1605 r.
Czapkowski 13940, 62 (g. wił. 1787 — 8).
Czapliński 4249, 582, 583, 597 (z. wil. 1798) h. Drogosław, gen. — 12067, 345 (z. miń. 1785).
Czarnecki 13240, 1499 (z. piń. 1797 — 9) h. Prus III gen. (Kowel) — 14573, 74 (z. ros. 1798 — 9).
Czarnocki 15417, 591 (z. br. 1785) h. Lis gen.
Czarnowski 13517, 171 (z. bor. 1799 — 1802).
Czarnuszewicz 13348, 167 (z. sł. 1798).

[56] w nagłówku: Czyżewski.

Czechowicz 6432, 558 (z. zaw. 1797 — 9) — 13236, 23 (z. piń. 1789 — 91) h. Ostoja — 15425, 493, 497 (z. br. 1795) h. Ostoja, at.
Czechowski 7891, 327 (g. sł. 1797 — 8).
Czeczott 12833, 1478 (z. now. 1797) — 12834, 32 (z. now. 1798).
Czepieliński 13546, 63 (z. bob. 1798) 1780 r.
Czereszkiewicz 7891, 425 (g. sł. 1797 — 8).
Czerniakowski 13232, 1699 (z. piń. 1779 — 81).
Czerniewicz 5920, 881 (g. tr. 1795 — 1806) h. Gozdawa d. wyw. — 13729, 15 (g. now. 1798 — 9) — 13810, 201 (z. rz. 1798 — 1801).
Czerniewski 4248, 554 (z. wil. 1797) h. Śreniawa 5643, 14, 17 (z. lidz. 1798 — 1802) d. wyw. — 7338, 247 (z. brz. 1775) Korobka — 11845, 69 (g. miń. 1785) h. Śreniawa d. wyw. 1775 r. — 12069, 617, 620 (z. miń. 1787) d. wyw. 1775 r. — 14988, 529 (z. sz. 1798) — 15428, 306 (z. br. 1798).
Czerski 14229, 350 (z. wił. 1799 — 1801).
Czerwiakowski 7891, 321, 677 (g. sł. 1797 — 8).
Czmelowski 13608, 321 (z. rz. 1787) h. (Dąbrowa) at. (Małor.).
Czoporowicz 15169, 356 (z. tel. 1797).
Czortowicz 12064, 162 (z. miń. 1782).
Czum 13946, 93 (g. wił. 1798).
Czyż 13727, 510, 526 (g. now. 1797).
Czyżykowski 5920, 302 (g. tr. 1795 — 1806).
Dackiewicz 13727, 790 (g. now. 1797) — 13729, 86 (g. kow. 1798 — 9).
Dakiesewicz (Dakiszewicz), Bohdan 12059, 61, 63 (z. miń. 1776 — 7) — 12066, 499 (z. miń. 1784).
Dalecki (zob. Rubinicz) 15428, 22 (z. br. 1798) — 15429, 265 (z. br. 1799) gen.
Dalewski 11243, 516 (g. pr. 1797) Sandomierz.
Danieliwicz 12429, 85 (z. moz. 1796 — 7) h. Ostoja at.
Danilewicz 6115, 1166 (z. tr. 1798 — 1804) — 6430, 445 (z. zaw. 1794 — 7) — 14207, 576 (z. wił. 1771 — 3) — 14783, 104 (z. ros. 1779) — 14966, 1539, 1543 (z. sz. 1778) h. Ostoja gen. — 15225, 668 (g. up. 1797).
Daniłowicz 7891, 860 (g. sł. 1797 — 8) — 15410, 565 (z. br. 1771 — 6).
Daniszewicz 4810, 319 (g. wil. 1798) h. Denis gen.
Dargielaytis 15170, 216 (t. tel. 1798 — 9) 1591 r.
Dargienowicz 14815, 170 (g. sz. 1779) gen.
Dargiewicz 11243, 433 (g. pr. 1797) — 14969, 863 (z. sz. 1781) Dargajtis gen. 15170, 213, 248 (z. tel. 1798 — 9).
Darginowicz 15151, 225 (g. tel. 1779).
Darguż zob. Sutkiewicz.
Daszkiewicz 5632, 64 (z. lidz. 1778 — 80) — 5643, 948 (z. lidz. 1798 — 1802) — 10662, 982 (g. woł. 1797 — 8) Korybut — 12576, 955 (g. now. 1795 — 6) — 12832, 916 (z. now. 1796) — 12834, 58 (51), 72 (z. now. 1798) Kuniewicz — 14213, 343, 346, 347 (z. wił. 1784) — 14225, 328 (z. wił. 1796) gen. — 15151, 728 (g. tel. 1797).
Dauksza 4223, cz. 2, 1809 (z. wil. 1776 — 7) h. Pierzchała — 6115, 1598 (z. tr. 1798 — 1804).
Dawgielewicz 15551, 378 (z. sm. 1786).
Dawgird 5377, 526, 530 (g. lidz. 1797 — 1800).

Dawidowski (zob. Budziński) 12827, 160 (z. now. 1792) XVII w. fals. — 13348, 58 (z. sł. 1798) — 13609, 322 (z. rz. 1787) h. Korczak at. (Małor.) — 15170, 224 (z. tel. 1798 — 9).
Dawidson hr. 15425, 379 (z. br. 1795) gen.
Dąbkowicz zob. Bliskowski
Dąbrowski (Dombrowski) 7026, 48 (g. brz. 1798 — 9) — 7891, 362, 363, 488 (g. sł. 1797 — 8) Dombrowski. — 12813, 1808 (z. now. 1775 — 6) Dombrowski — 13809, 882 (z. kow. 1795 — 7) Dombrowski — 14572, 714 (g. ros. 1795 — 7) gen. — 14830, 733 (g. sz. 1797) — 15290, 628 (z. up. 1797) Dombrowski h. „Baran" at. — 15291, 151 (z. up. 1798).
Delinden[37] 14228, 257? (z. wił. 1798) gen. 1751 r.
Demczenko 12369, 193 (g. moz. 1786 — 8) h. Radwan at.
Derewiński 12369, 470 (gen. moz. 1786 — 8) h. Korczak at.
Derwojed 6233, 124 (gr. osz. 1765 — 75) Hleb 1752 r. — 6234, 180 (gr. osz. 1772 — 91).
Deszkowski 12426, 515 (z. moz. 1777 — 92) h. Salamandra at.
Detmer 12430, 168, 170 (z. moz. 1797 — 8).
Dewolski 14990, 509 (z. sz. 1799).
Dębowski 12833, 906 (z. now. 1797).
Dębski 14988, 567 (z. sz. 1798) — 14990, 79 (z. sz. 1799).
Dimitrowicz 6355, 1413 (z. osz. 1795 — 9).
Dyakiewicz 6596, 432 (g. gr. 1773 — 4).
Długoborski 13945, 914, 915, 1916, 1917, (g. wił. 1797) h. Topór, gen.
Dłuski 5377, 348 (g. lidz. 1797 — 1800) h. Nałęcz at.
Dmóchowski (Dmuchowski) 7891, 336 (g. sł. 1797 — 8) gen. — 13240, 783, 983 (z. piń. 1797 — 9) — 15428, 408 (z. br. 1798).
Dobkiewicz 13946, 127 (g. wił. 1798) — 14804, 966 (z. ros. 1796) gen.
Dobożyński 4243, 1633 (z. wil. 1796) — 14830, 725, 726 (g. sz. 1797).
Dobrowolski 13809, 2115 (z. kow. 1795 — 7) — 14988, 526 (z. sz. 1798).
Dobrzański 12430, 706 (z. moz. 1797 — 8) h. Sas at. — 12833, 1150 (z. now. 1797) — 13240, 1439 (z. piń. 1797 — 9).
Dobszewicz 15169, 184 (z. Eytwida), 920 (h. 1311 r. fals.), 1838 (r. 1647) Dopszewicz (z. tel 1797) — 15170, 464 (z. tel. 1798).
Dobużyński z Januszkiewicza 14227, 279 (z. wił. 1797).
Dobyszewski[38] 5920, 896 (g. tr. 1795 — 1806) h. Szeliga dekr. wyw.
Dokszyński 6401, 253 (gr. zaw. 1797 — 1802).
Doliniawski 12369, 89 (g. moz. 1786 — 8) h. Skuba at.
Dołmacki 5920, 878 (g. tr. 1795 — 1806).
Dołwnar 13723, 125 (g. kow. 1788).
Domanowski 11853, 545 (g. miń. 1794).
Domański 12819, 723 (z. now. 1782) gen. — 14227, 8 (z. wił. 1797).
Domaracki 12371, 517 (g. moz. 1793 — 5) h. Gryf at.
Domaszewicz 14832, 228 (g. sz. 1799).
Dombrowski (zob. Dąbrowski).

[37] w nagłówku: Delindenman.
[38] w nagłówku: Doboszyński.

Domeyko 53, 907 (tryb. 1709) — 12080, 368 (z. miń. 1797) Kontrym — 12834, 8 (z. now. 1798) Kontrym — 12835, 109 (z. now. 1799) h. Dangel d. wyw. — 13809, 1786 (z. kow. 1795 — 7) 1705 r.
Dominikowski 12827, 203 (z. now. 1792) 1740 r.
Doroszkiewicz 12430, 440 (z. moz. 1797 — 8).
Doroszko 186, 108 (tryb. 1798 — 1800).
Doszkleniewicz 6115, 1567 (z. troc. 1798 — 1804) h. Gozdawa d. wyw.
Doweyko 14566, 551 (g. ros. 1777 — 9).
Dowgiał(ł)o 5373, 48 (g. lidz. 1776 — 1802) — 13389, 397 (g. rz. 1774 — 8) — 13943, 708 (g. wił. 1791 — 2) Dawgiało h. Abdank — 14976, 1257, 1259 (z. sz. 1788).
Dowgin 14806, 19 (z. ros. 1798).
Dowiat 6115, 55, 57 (z. tr. 1798 — 1804) — 14567, 760 (g. ros. 1780 — 2) — 14783, 157 (z. ros. 1779).
Dowkont 15152, 177 (g. tel. 1798).
Dowkszewicz 15170, 299 (z. tel. 1798 — 9).
Downar 11838, 1250 (g. miń. 1775 — 8) — 12833, 1269 (z. now. 1797) h. Nowina.
Downarowicz 14227, 69 (z. wił. 1797).
Dragat 13810, 649 (z. kow. 1798 — 1801) h. „Holgierd" „Olgierd" d. wyw.
Dramiński 7363, 1513 (z. brz. 1797) Lwów 1782 r.
Dreling 14221, 607 (z. wił. 1793).
Drobyszewski 4227, 2373 (z. wil. 1784).
Drogosław h. 11853, 589 (g. miń. 1794).
Dronseyko 13810, 86 (z. kow. 1798 — 1801).
Drozdowicz 97, 1047, 1051 (tr. 1740).
Drozdowski 11851, 106 (g. miń. 1791) h. Jezierza — 13946, 50 (g. wił. 1798) — 15151, 505 (g. tel. 1797) — 15522, 357 (z. or. 1787 — 9) h. Jastrzębiec d. wyw. 1784 r.
Druszkiewicz 4805, 76 (g. wil. 1790) h. Bożawola.
Drzewiecki 4250, 52 (z. wil. 1798) h. Ciołek.
Dubikowski, Jarkowski 15477, 170 (g. or. 1775 — 6) 1592 r.
Dubina 175, 451 (tryb. 1786 — 7) h. Zagłoba.
Dubiński 13621, 157 (z. rz. 1798) h. Zagłoba at.
Dubissa (zob. Kraczak).
Dubniewski 4236, 769 (z. wil. 1792) h. Rawicz.
Duboyski 13238, 836 (497) z. piń. 1792 — 5) — 13240, 796 (z. piń. 1797 — 9).
Dubowik 11838, 994 (g. miń. 1775 — 8) Filipowicz 1615 r. (Lublin) fals.? — 12059, 1048 (z. miń. 1776 — 7) Filipowicz 1615 r. fals.? — 13516, 372, 374 (z. bor. 1797 — 8) — 13517, 63, 68 (z. bor. 1799 — 1802).
Duchnowski, Godhard 4251, 1042 (z. wil. 1798 — 9).
Duchowicz (14830), 1426 (g. sz. 1797).
Duchowiecki 7891, 194 (g. sł. 1797 — 8).
Dudorowicz 14806, 259 (z. ros. 1798).
Dudziński 5920, 970 (g. tr. 1795 — 1806).
Dukalski 14227, 74, 91 (z. wił. 1797) d. wyw. 1775 r.
Dul(l)ewicz 14978, 467, 471 (z. sz. 1790) — 14988, 68 (z. sz. 1798).
Dundelewicz 6111, 540 (z. tr. 1782).

Dunin Bartodzieyski 7026, 398 (g. brz. 1798 — 9).
Dunin Rajecki 12834, 78 (z. now. 1798).
Dusiacki Rudomina 15428, 143 (z. br. 1798).
Duszewski 59 0, 716 (g. tr. 1795—1806)—13483, 496 (z. słr. 1793—5) h. Pobóg.
Dutkowski 12082, 356 (z. miń. 1798).
Dybowski 6355, 1305 (z. osz. 1795 — 9) h. Nałęcz gen.
Dylkiewicz 13931, 911 (g. wił. 1774—5)—13937, 301 (g. wił. 1784) z Surgowdów.
Dyłłągowski 14988, 75 (z. sz. 1798) „Skołowa".
Dyrwiański 14987, 2579 (z. sz. 1797) — 15151, 1047 (g. tel. 1797) h. at.
Dziakoński[59] 15151, 326 (g. tel. 1797) d. wyw. 1776 r.
Dziakowicz 5643, 289, 291, 1124 (z. lidz. 1798 — 1802).
Dziatkowicz 13483, 369 (z. słr. 1793 — 5) h. Działosza.
Dziedrowicz 15225, 705 (g. up. 1797).
Dziedziul (Dzidziul) 4241, 542 (z. wil. 1795) h. „Dziedziel, Sas i Białynia" — 4802, 185 (g. wil. 1787) — 12079, 195 (z. miń. 1795 — 6).
Dziekaniecki 13723a, 131 (g. kow. 1788) gen.
Dziekoński 6611, 81 (g. gr. 1797) h. Korab.
Dziemidowicz 15477, 170 (g. or. 1775 — 6) 1592 r.
Dziemieszkiewicz 151, 51 (tryb. 1774).
Dziengielewski 6115, 896 (z. tr. 1798 — 1804).
Dzierdziejewski 12833, 1194 (z. now. 1797).
Dzierśnicki 12369, 121 (g. moz. 1786 — 8) h. Gozdawa at.
Dzierażyński, Sasimowicz 53, 1285 (tryb. 1709).
Dziew(i)ałtowski 6353, 1067 (z. osz. 1768 — 87) Gintowt gen. — 7339, 45 (z. brz. 1776) — 13515, 75 (z. bor. 1795 — 7) Gintowt.
Dzieżyc 5635, 827 (z. lidz. 1785 — 7) — 11846, 421, 462 (g. miń. 1786) h. (Bożawola), at. 1702 r.
Eydrygiewicz 15291, 175 (z. up. 1798).
Eygird 13947, 795 (z. wił. 1798 — 1801).
Eymont 13726, 609 (g. kow. 1795 — 6).
Eysmont 12070, 483 (z. miń. 1788) — 13729, 446 (g. kow. 1798 — 9) h. Jastrzębiec d. wyw.
Eyster 5920, 893 (g. tr. 1795 — 1806).
Eysymont(t) 4242, 1364 (z. wil. 1795) — 6816, 320 (z. gr. 1787) — 7891, 528 (g. sł. 1797 — 8) — 10662, 1058 (g. woł. 1797 — 9) — 14988, 155 (z. sz. 1798).
Eytminowicz 13946, 700, 701 (g. wił. 1798).
Eytowski 14990, 522 (z. sz. 1799).
Eytwid (zob. Dobszewicz) 14208, 605 (z. wił. 1774 — 5).
Eliaszewicz 15485, 531 (g. or. 1786) d. wyw. 1774 r.
Elsner 6115, 367 (z. tr. 1798 — 1804).
Emusewicz 10662, 1057 (g. woł. 1797 — 9).
Erdman 13937, 387 (g. wił. 1794).
Fabianowicz 15169, 1609 (z. tel. 1797) h. Łzawa, at.
Fabrycyusz 14211, 571 (z. wił. 1781 — 2).

[59] W nagłówku Dziekoński.

Falkowski 12577, 746 (g. now. 1797—8) h. Doliwa gen. — 12832, 933, 1051, 1052 (z. now. 1796) h. Doliwa gen. — 15226, 95, 98 (g. up. 1798).

Fastowicz 12076, 678 (z. miń. 1793) — 12077, 4 (z. miń. 1794) gen. — 12078, 420 (z. miń. 1795).

Felkierzamb 12822, 201 (z. now. 1785).

Fiederkiewicz 12825, 1284 (z. now. 1789—90).

Fiedorowicz 5373, 279 (g. lidz. 1776 — 82) Hryniewiecki — 12828, 293 (z. now. 1793).

Filemonowicz 14224, 422 (z. wił. 1795) h. Ferber at.—15428, 136 (z. br. 1798).

Filipowicz (zob. Dubowik) 13517, 679 (z. bor. 1799 — 1802) — 15171, 542 (z. tel. 1799).

Francewicz 129, 952, 956 (tryb. 1760—1).

Frąckiewicz (Fronckiewicz) 4233, 7 (z. wil. 1789) h. Brodzic — 12075, 449 (z. miń. 1792) Radzimiński d. wyw. 1774 r.— 12575, 1215 (g. now. 1791—2) Radzimiński h. Brodzic — 13727, 795 (g. kow. 1797 — 8) h. Brodzic gen. — 14215, 108 (z. wił. 1786) — 15151, 486 (g. tel. 1797) — 15169, 1378 (z. tel. 1797) Radzimiński h. Brodzic, at.

Frendzbarch 12371, 515 (g. moz. 1793 — 5) Turcewicz h. at. — 12428, 390, 391 (1775) (z. moz. 1792) Frentzborch (Franschborch) Turewicz d. wyw. 1774 r.

Frydrych 15428, 151 (z. br. 1798).

Furowicz, Niewdowski 12577, 670 (g. now. 1797—8).

Gabońskі 4810, 689 (g. wil. 1798).

Gaydamowicz 13943, 250 (g. wił. 1791—2) 1769 r. — 15425, 681 (z. br. 1795).

Gajewski 12369, 474 (g. moz. 1786—8) h. Ostoja at. — 14793, 401 (z. ros. 1786) h. Sulima, at.

c. d. n. *Henryk Łowmiański.*

Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie

przeważnie z lat 1770—1799.

Ciąg dalszy.

Galewski 13240, 837 (z. pin. 1797—9).
Galimbski 5643, 434 (z. lidz. 1798—1802).
Galiński 181, 59 (tryb. 1789 — 90) h. Rawicz — 14797, 255 (z. ros. 1791) gen.
Galwillewicz 13810, 1107 (z. kow. 1798 — 1801) h. Tępa podkowa d. wyw.
Gałagan 12369, 1046 (g. moz. 1786—8) h. Helt, at.
Garbowski (Karbowski, Karwowski) 14804, 380 (z. ros. 1796) gen.
Garliński 13726, 791 (g. now. 1795—6) h. Pobóg.

Gasperowicz (zob. Kasperowicz) 15426, 683 (z. br. 1796 — 7) z Gasprzyckich h. Bończa.
Gawianowski 6115, 269 (z. tr. 1798 — 1804) — 14830, 1340 (g. sz. 1797).
Gawiłowski zob. Peliski.
Gibson 15151, 985, 990 (g. tel. 1797) gen. 1763 r. (Edynburg).
Giec(z)ewicz 4249, 360 (z. wil. 1798) h. Leliwa gen. — 5920, 894 (g. tr. 1795 — 1806) — 14801, 35 (z. ros. 1794) gen.
Giedowg 15170, 246 (z. tel. 1798 — 9).
Giedronowicz 13440, 88 (p. ih. 1799).
Giedymin 175, 441 (tryb. 1786 — 7) h. Pogonia.
Giembat 15169, 1495 (z. tel. 1797).
Gieniewicz 14228, 176 (z. wił. 1798).
Gierałowicz z Czerefow (Cerafow) 13945, 697, 698, 762 (g. wił. 1797) h. Gierald, at.
Gierdowski 14831, 81 (g. sz. 1798)—14990, 336 (z. sz. 1799) h. Łabędź, d. wyw.— 15152, 117 (g. tel. 1798).
Gieriatowicz 15425, 897 (z. br. 1795) h. Orla.
Gierucki 13946, 340 (g. wił. 1798) h. Orla, at.
Gietołg zob. Matkiewicz.
Gietowt 15170, 15 (z. tel. 1798—9)—15425, 507, 893 (z. br. 1795) h. Leliwa, gen.
Giezgayło-Szemioth 5642, 1613 (z. lidz. 1796—7).
Gineyko 13809, 1858 (z. kow. 1795—7) 1638 r.—13810, 652 (z. kow. 1798—1801) i Raffan h. Białynia, d. wyw. — 15225, 709 (g. up. 1797).
Gineyt(t) 15164, 757 (z. tel. 1792) — 15170, 56 (z. tel. 1798 — 9) gen.
Ginkiewicz 14831, 575 (g. sz. 1798).
Ginko czyli Miechowicz 6354, 1059 (z. osz. 1787 — 96) (Gintowt).
Gintowt (zob. Dziewałtowski) 102, 309 (tryb. 1743) — 6236, 874 (846) (gr. osz. 1786—7) — 6354, 455 (z. osz. 1787—96) — 11852, 204 (g. miń. 1793) — 15428, 488 (z. br. 1798).
Gintyłowski 15169, 1759 (z. tel. 1797).
Ginwił zob. Piotrowski.
Girdwoyń 15151, 273 (g. tel. 1797).
Girjatowicz 15426, 380 (z. br. 1797 — 7) gen.
Girkont 15170, 318 (z. tel. 1798 — 9).
Gleszczyński 6115, 955 (z. tr. 1798 — 1804).
Gliński 91, 179 (tryb. 1736) — 12083, 439 (z. miń. 1799) — 12821, 925 (z. now. 1784) h. Jastrzębiec, at. — 14228, 780 (558) (z. wił. 1798).
Głaudel (Gławdel) 5375, 547 (g. lidz. 1786 — 1791) gen. — 5634, 258 (z. lidz. 1784 — 5).
Głębocki 4248, 563 (z. wil. 1797) h. Doliwa.
Gnałowski 13809, 1885 (z. kow. 1795 — 7).
Gobolewski 4243, 1165 (z. wil. 1796) gen.
Godel 14815, 36 (g. sz. 1779).
Godhard (zob. Duchnowski).
Godlewski 4248, 722 (z. wil. 1797) h. Gozdawa — 4249, 131 (z. wil. 1798) h. Gozdawa — 6429, 227 (z. zaw. 1792 — 6) — 14831, 758 (g. sz. 1798).
Godzieński 13617, 670 (z. rz. 1794 — 5).

Goyżewski 15169, 1714 (z. tel. 1797).
Golejewski 6114, 1651, 1653 (z. tr. 1793 — 7) h. Kościesza, at.
Gołembiewski 13240, 915 (z. pin. 1797 — 9) — 13800, 74 (z. kow. 1778 — 9).
Gołkiewicz 13799, 1264 (z. kow. 1775 — 7).
Gorczyński 4232, 2995 (z. wil. 1788) h. Korczak.
Gordon 14224, 420 (z. wił. 1795).
Gorecki 11850, 603 (g. miń. 1790)h. Trzaska — 12080, 355 (z. miń. 1797).
Gorski, Górski (zob. Gurski) 7338, 33, 35 (z. brz. 1775) — 14990, 223 (z. sz. 1799) h. Nałęcz, d. wyw.
Gor(z)elski 12834, 122 (z. now. 1798).
Gościmiński 6432, 560 (z. zaw. 1797 — 9).
Gottowt 15170, 928 (z. tel. 1798 — 9).
Gowiacki 14566, 560 (g. ros. 1777 — 9) 1735 r.
Gozdawa zob. Rozamowski.
Gozdowski 5643, 274 (z. lidz. 1798 — 1802).
Grabowski 159, 277 (tryb. 1778 — 9) Kalisz — 7021, 1459 (g. brz. 1783 — 4) — 7023, 493 (g. brz. 1787 — 8) — 10820, 1150 (z. woł. 1776 — 9) 14224, 304 (z. wił. 1795).
Gralewski 15291, 493, 494 (z. up. 1798) (Starogard).
Grażewicz 6115, 1155 (z. tr. 1798 — 1804).
Grocholski 12369, 92 (g. moz. 1786 — 8) h. Syrokomla at.
Grochowski 13389, 62 (g. rz. 1774 — 8) — 15220, 283 (g. up. 1772 — 4).
Grodzicki 4249, 222, 848 (z. wil. 1798) h. Łada, gen. — 13809, 1590 (z. kow. 1795 — 7).
Grodziński 13545, 239 (z. bob. 1797).
Grolewski 15290, 935 (z. up. 1797).
Gross 15152, 262 (g. tel. 1798) h. Fontana at. — 15169, 443 (z. tel. 1797).
Groth zob. Nowomilski.
Grot(t)huz 120, 944 (tryb. 1755) gen. — 12576, 604 (g. now. 1795 — 6) h. Berszten II gen.
Gruszecki 13947, 540 (g. wił. 1798—1801) - 14228, 129 (z. wił. 1798) h. Lubicz— 14776, 56 (z. ros. 1774) — 14804, 994 (z. ros. 1795) 1747 r. — 14989, 243 (z. sz. 1798).
Grużewski 13718, 57 (g. kow. 1777, 1780 — 3).
Grycewicz 15169, 1473, 1806 (z. tel. 1797) h. at.
Gryfin 12576, 545 (g. now. 1795 — 6).
Gryniewicz 4248, 752 (z. wil. 1797) h. Wieniawa.
Grynowski 14968, 701 (z. sz. 1780).
Grzegorzewski 14573, 86 (g. ros. 1798 — 9).
Grzymałowski 11224, 22 (z. pr. 1798).
Gudenowicz 14988, 228 (z. sz. 1798).
Gudowicz 173, 471, 473, 477, 479 nn. (tryb. 1785—6) z Janowicz Hudowicz gen.— 14978, 343 (z. sz. 1790).
Guyski 13938, 142 (g. wił. 1785) — 14805, 1553 (z. ros. 1797).
Gulbinowicz 4243, 1284 (z. wil. 1796) h. Gryf — 4807, 2518 (g. wil. 1795 — 6) h. Gryf.
Gulbiński 4249, 246 (z. wil. 1798) h. Odrowąż.

Gurski 5377, 573, 575 (g. lidz. 1797—1800) neof. — 6237, 553, 556 (Palczewski), 634 (gr. osz.) Gorski—6597, 508 (g. gr. 1775—6)—13517, 548 (z. bor. 1799—1802) — 13596, 368 (g. słr. 1793—4) — 15485, 300 (g. or. 1786).
Guttakowski 6108, 482 (z. tr. 1754—81).
Habaczyński (Hobaczyński), Sabański alias H. 4810, 1553 (g. wil. 1798).
Haykowski 12369, 209 (g. moz. 1786—8) h. Szaława at.
Halicki 12577, 834 (g. now. 1797—8).
Hanckiewicz 13516, 250 (z. bor. 1797—8).
Hański 12833, 4 (z. now. 1797).
Hanusowski 13799, 301/260 (z. now. 1775) 13810, 1042 (z. kow. 1798 — 1801).
Haraburda 6817, 484 (z. gr. 1788) — 12827, 405 (z. now. 1702).
Harackiewicz 12082, 636 (z. miń. 1798) h. Roch gen. — 12833, 1528 (z. now. 1797) — 13516, 175 (z. bor. 1797—8).
Harasimowicz 5642, 43 (z. lidz. 1796—7) — 11846, 501 (g. miń. 1786).
Harmanowicz 12558, 1423 (g. now. 1769—71).
Hatowski 85, 359 (tryb. 1730) — 6237, 260 (gr. osz.).
Hauryłkiewicz 5634, 317 (g. lidz. 1784—5).
Heybowicz 6432, 140, 142 (z. zaw. 1797—9) gen.
Hełm 6237, 128 (gr. osz. 1793).
Herdman 6354, 249 (z. osz. 1787—96).
Hermanowicz 15226, 48 (g. up. 1798).
Hermanowski 14983, 1899 (z. sz. 1793).
Hermontowski 14823, 692 (g. sz. 1785—6).
Hernost 15412, 1073 (z. br. 1777—9).
Hlebowicz, Juchno 6603, 813 (g. gr. 1784).
Hlebowski 6816, 81 (z. gr. 1787).
Hliński 12577, 705 (g. now. 1797—8).
Hładowicki 12369, 81 (g. moz. 1786—8) h. Prus at.
Hoffman 11243, 763 (g. pr. 1797).
Hofmayster 7025, 2143 (g. brz. 1795—7).
Hołoniewski 159, 462 (tryb. 1778—9)—15412, 408 (z. br. 1777—9) h. Korczak at.
Hołownia 6355, 1338 (z. osz. 1795—9) — 12807, 169 (z. now. 1765—1804) h. „Strzała rozdarta" gen.
Hołub 12067, 395 (z. miń. 1785) gen. — 15484, 267 (g. or. 1785) gen.
Hołubecki 13945, 765 (g. wił. 1797).
Hołuszkiewicz 12430, 122, 123, 181 (z. moz. 1797—8) gen.—13620, 66, 67, 68 (z. rz. 1797) h. Grabie at.
Homelski zob. Szarypa.
Homolicki 12833, 1466 (z. now. 1797).
Honesta (de Honesty) 6114, 1409 (z. tr. 1793—7).
Horbaczewski 12813, 1886 (z. now. 1775—6) gen. — 13240, 663, 761 (z. piń. 1797—9) — 14572, 1168 (g. ros. 1795—7) 1742 r.
Horbatowski 12074, 133, 135 (z. miń. 1792)—12369, 1028 (g. moz. 1786—8)—12431, 339 (z. moz. 1798—1801) h. Sulima at. — 12561, 80 (g. now. 1777) — 12575, 1149 (g. now. 1791—2) — 12578, 303 (g. now. 1799) — 12824, 314 (z. now. 1787—8) h. Sulima gen.
Horchlad Wyłaski 13094, 320 (g. piń. 1793—5)—13240, 830 (z. piń. 1797—8).

Hordzie(je)wicz (Hordziejowski) 12827, 279 (z. now. 1792) h. Korab.
Horkawicz 11243, 666 (g. pr. 1797).
Horoszkiewicz 175, 428, 439 (tryb. 1786 — 7) Horaszkiewicz h. Nałęcz, at.
Horożański z Hraznych 170, 52, 168 (tryb. 1784) h. Jastrzębiec—171, 275 (tryb. 1784—5) h. Jastrzębiec — 173, 491 (tryb. 1785—6) gen.
Horski 12827, 183 (z. now. 1792) h. Nałęcz.
Houwalt 15290, 725 (z. up. 1797).
Howorski 12827, 161 (z. now. 1798) Holwet (Helwet) fals. XVII w.

c. d. n. *Henryk Łowmiański.*

Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie

przeważnie z lat 1773—1799.

Ciąg dalszy.

Hranicki 13516, 243 (z. bor. 1797—8).

Hrazny zob. Horożański.

Hrebnicki 12369, 478 (g. moz. 1786—8) h. Sas at.

Hreczycha (zob. Kierdziej) 12833, 1302 (z. now. 1797).

Hrehorowicz 10663, 502, 533 (g. woł. 1797 — 9) h. Lubicz gen. — 12426, 444 (z. moz. 1777—92) — 15425, 433 (z. br. 1795) h. Lubicz.

Hruszewski 7351, 1423 (z. brz. 1795)—11225, 15 (z. pr. 1799—1803) h. Roch.

Hryckiewicz 12577, 799 (g. now. 1797—8).

Hryhorowicz 13931, 396 (g. wił. 1774—5) — 15425, 426 (z. br. 1795) gen.

Hryncewicz (zob. Talko) 12824, 926 (z. now. 1787—8).

Hrynczuk Łukaszewicz (zob.) 13945, 576 (g. wił. 1797) gen.

Hryniewicki 7351, 1057 (z. brz. 1795)— 13346, 330 (z. sł. 1797—9) 1745 r. (wzm.) Hryniewicz Hryniewiecki 133 8, 11 (z. sł. 1798) 1745 r. (wzm.).

Hryniewicz 4810, 950 (g. wil. 1798)—5629, 1057 (z. lidz. 1772—5) inacz. Hryniewicki d. wyw. 1774 r. — 13723 a, 544 (g. kow. 1788) — 15288, 133 (z. up. 1795) — 15427, 648 (z. br. 1797) h. Trzaska (odm.) — 15428, 918 (z. br. 1798) h. Przyjaciel gen.

Hryniewicz Stachowski 12430, 457 (z. moz. 1797—8).

Hryniewiecki zob. Fiedorowicz, Hryniewicki.

Hryniewski 7025, 2399, 2401, 2403 (g. brz. 1795—7) — 11837, 959 (g. miń. 1771—4) — 12057, 753 (z. miń. 1771—4) — 12061, 158 (z. miń. 1779—80) — 12833, 966 (z. now. 1797).

Hrynkiewicz 4234, 925 (z. wil. 1790) h. Nalewka – 13387, 463 (g. rz. 1757—74).
Hryszkiewicz 4243, 1288 (z wil. 1796) h. Przyjaciel — 4248, 581 (z. wil. 1797) gen. — 14226, 74 (z. wił. 1797).
Hubarewicz (Hubar) 15479, 160 (g. or. 1779 – 1780) gen.
Hudowicz zob. Gudowicz.
Hulewicz 5640, 568 (z. lidz. 1792 — 5).
Hulkiewicz 11851, 582 (g. miń. 1791) h. Łuk gen.
Hulpowski Szulc 72, 225 (tryb. 1721).
Hurławski[60] Bieniaszewicz 11243, 547 (g. pr. 1797) gen. 1767 r.
Hurynowicz 5643, 18 (z. lidz. 1798 — 1802).
Huściłło 15551, 470 (z. sm. 1786).
Husiewicz 15425, 503 gen. 656 (z. br. 1795) (Huszewicz) h. Dołęga.
Hussakowski 175, 292, 294 (tryb. 1786 — 7) Sybilli gen. — 181, 232 (tryb. 1789 — 90) h. Przerowa at.
Huszcza 4809, 945 (g. wil. 1797) — 13440, 16, 18, 22 (p. ih. 1799) h. Puchała d. wyw. 1777 r. — 15412, 1387 (z br. 1777 — 9).
Hwozdowski 11840, 139 (g. miń. 1780).
Idzikowski 10663, 421 (g. wił. 1797 — 9).
Ihnatowicz 5643, 326 (z. lidz. 1798 — 1802) — 6115, 352 (z. tr. 1798 — 1804) — 6597, 322 (g gr. 1775 — 6) — 6598, 47 (g. gr. 1777 — 9) Ichnatowicz -- 6809, 687 (z. gr. 1772 — 5) — 7891, 860 (g. sł. 1797 — 8) Ichnatowicz.
Ilcewicz 4248, 577 (z. wil 1797) h. Głowa bawola.
Ilkowski 7347, 1375 (z. brz. 1786).
Illicz, Świta 7338, 233 (z. br. 1775).
Ilnicki 13609, 88 (z. rz. 1787) h. at. (Małor.).
Irzykowicz 11243, 644 (g. pr. 1797).
Isakowicz 4250, 121 (z. wil. 1798) d. wyw. 1776 r.
Iwanowicz 12827, 236 (z. now. 1792) 1569 r. — 12832, 907 (z. now. 1796) 1569 r. — 12833, 34 (z. now. 1797) — 15429, 237 (z. br. 1799) 1581 r.
Iwanowski 5638, 347 (z. lidz. 1790 — 2) d. wyw. 1774 r. — 5920, 853 (g. tr. 1795 — 1806) — 6430, 568 (z. zaw. 1794 — 7) — 12076, 405 (z. miń. 1793) — 12812, 741 (g. now. 1773 — 4) — 12831, 153 (z. now. 1795) fals. — 13517, 593 (z. bor. 1797 — 8) — 13946, 256 (g. wił. 1798) h. Rogala at. — 14218, 97 (z. wił. 1789 — 90) — 14224, 242 (z. wił. 1795) — 14229, 297 (z. wił. 1799 — 1801) — 14805, 1555 (z. ros. 1797).
Iwaszkiewicz 12820, 104 (z. now. 1785) — 12834, 232 (z. now. 1798) -- 15291, 254 (z. up. 1798).
Iwiński 12060, 1039 (z. miń. 1777 — 9) — 12078, 441 (z. miń. 1796).
Izbicki 11222, 266 (z. pr. 1796 — 1803) — 11243, 545 z. pr. 1797).
Iżogrob 14966, 95 (z. sz. 1778).
Jabłoński 11852, 326 (g. miń. 1793) h. Bończa — 13240, 1009 (z. piń. 1797 — 9) — 13348, 99 (z. sł. 1798) — 13596, 372 (g. słr. 1793 — 4) — h. Jasieńczyk — 13945, 575 (g. wił. 1797) h. Bończa. — 14805, 1162 (z. ros. 1797) — 15428, 892 (z. br. 1798) h. Jasieńczyk.
Jacewicz 14989, 75 (z. sz. 1798) 1636 r. negat.

[60] w nagłówku Huryławski.

Jachimowicz 14208, 26 (z. wił. 1774 — 75) — 14224, 391 (z. wił. 1795).
Jachowicz (zob. Wołczecki).
Jackiewicz 14775, 162 (z. ros. 1773) Zygmunt I—15426, 1, 4 (z. br. 1796 — 7) gen.
Jackowski 4248, 537 (z. wil. 1797) h. Oksza.
Jacyna 12570, 1332 (g. now. 1786) — 12577, 523 (g. now. 1797 — 8).
Jagieł(ł)owicz 13809, 1809 (z. kow. 1795—7) — 14572, 1083 (g. ros. 1795—7) — 14780, 39 (z. ros. 1777) 1620 r. — 14805, 1408 (z. ros. 1797).
Jagmin 14832, 379 (g. sz. 1799) h. Pelikan d. wyw. — 15171, 396 (z. tel. 1799).
Jahilicki 54, 137 (tryb. 1710).
Jakowicz 14806, 740 (z. ros. 1798) h. Jelita d. wyw. — 14975, 1965 (z. sz. 1787) gen. — 14986, 421 (z. sz. 1796) h. Jelita gen.
Jakowski 5919, 610 (g. tr. 1784 — 8) — 15551, 260 (z. sm. 1786) h. Jastrzębiec at.
Jakubowicz 13397, 635 (g. rz. 1789 — 92).
Jakubowski 12369, 630 (g. moz. 1786 — 1788) h. Topór at. — 15226, 561 (g. up. 1798).
Jakukiewicz z Kukiewiczów 15518, 19 (z. o. 1777 — 89).
Jakuszewicz 12431, 981, 986 (z. moz. 1799 — 1801).
Jamont 15226, 49 (g. up. 1798).
Janański 15292, 73 (z. up. 1799).
Janczewski 12426, 407 (z. moz. 1777 — 92) — 13719, 1 (g. kow. 1779 — 80) — 14208, 61 (z. wił. 1774 — 75) z Gincewiczów h. Doliwa at. — 14806, 1185 z. ros. 1798) h. Dołęga d. wyw. — 15170, 531 (z. tel. 1798 — 9) — 15291, 496 (z. up. 1798) h. Trzaska at.
Janczyński (Janczenko) 12426, 512 (z. moz. 1777 — 92).
Jandowicz 12577, 705, (g. now. 1797 — 8).
Janisławski 11243, 684 (g. pr. 1797) — 12573, 963 (g. now. 1789 h. Leliwa.
Jankowski 6115, 1063 (z. tr. 1798 — 1084) h. Jastrzębiec d. wyw. — 12082, 783 (z. miń. 1798) d. wyw. 1773 r. — 12577, 734 (g. now. 1797—8) — 12834, 5, 42 (z. now. 1798) — 13944, 545 (g. wił. 1795 — 6) — 13946, 463 (g. wił. 1798) — 15151, 454 (g. tel. 1797) h. Dąbrowa at.
Janowicz, zob. Markiewicz 12824, 1232 (z. now. 1787 — 8) — 14229, 26 (z. wił. 1799 — 1801) — 14964, 1077 (z. sz. 1777) 1528 r. — 15149, 441 (g. tel. 1796) gen. — 15151, 504 (g. tel. 1797) — 15169, 1614 (z. tel. 1797) — 15427, 635, 636, 638 (z. br. 1797) h. Radwan, gen.
Janowski 5920, 652 (g. tr. 1795 — 1806) — 12067, 27 (z. miń. 1785).
Janulski 15169, 1729 (z. tel. 1797).
Januszewicz 14573, 292, 515 (g. ros. 1798 — 9)
Januszewski 5635, 1027 (z. lidz. 1785 — 7) — 6236, 523 (gr. osz. 1786 — 7) — 6354, 247 (z. osz. 1787 — 96) — 15169, 1608 (z. tel. 1797) h. Pobóg at.
Januszkiewicz (Januszowicz) 14208, 342, 361 (z. wił. 1774 — 5) h. Lubicz at.
Januszkowski 14972, 641, 643 (z. sz. 1784) — 15151, 605 (g. tel. 1797).
Janutowicz, Mendag 13809, 2128 (z. kow. 1795 — 7) h. Zadora.
Janwicz Krecz (Janwiłł-Kreutz) 13620, 43 (z. rz. 1797) dokumenty od 1411 r. (aut.?)
Jarkowski zob. Dubikowski.
Jarmołowicz 13516, 361, 370 (z. bor. 1797 — 8) — 14209, 46 (z. wił. 1776 — 7) — 15523, 344 (z. or. 1791 — 2).

Jarocki 7018, 1237 (g. brz 1777 — 8) — 7891, 860 (g. sł. 1797 — 8).
Jaroński 15421, 103 (z. br. 1793 — 4).
Jaroszewicz (zob. Bortnowski) 7022, 987 (g. brz. 1785 — 6) — 13517, 708 (z. bor. (1799 — 1802).
Jaroszewski 4248, 695 (z. wil. 1797) h. Zagłoba.
Jarynowski 15414, 441 (z. br. 1782).
Jarzębski 15291, 280 (z. up. 1798).
Jasianowicz (Jasinowicz) 15425, 321 (z. br. 1795) 1640 r.
Jasiewicz 4810, 1785 (g. wil. 1798) — 14977, 227 (z sz. 1789) gen.
Jasilewicz 13810, 418 (z. kow. 1798—1801) gen.—15428, 292, 293 (z. br. 1798).
Jasinowicz 15425, 305, (z. br. 1795), gen.
Jasiński 6355, 916 (z. osz. 1795 — 9) — 14830, 841 (g. sz. 1797) h. Topór gen.
Jasiulewicz 14573, 458 (g. ros. 1798 — 9).
Jastrzębski 7025, 1983 (g. brz. 1795 — 7) — 14229, 786 (z. wił. 1799 — 1801) — 15425, 691, 860. 864 (z. br. 1795) h. Dołęga gen.
Jaszewicz 14830, 860 (g. sz. 1797) gen.
Jaszkowski 4807, 1529 (g. wil. 1795 — 6) h. Jastrzębiec gen.
Jawelski 4250, 219 (z. wil. 1798).
Jawoysz 4234, 2389 (z. wil. 1790) — 13810, 478 (z. kow. 1798 — 1801) — 15170, 117 (z. tel. 1798 — 9).

c. d. n. *Henryk Łowmiański.*

Wykaz wywodów szlachectwa na Litwie

przeważnie z lat 1773—1799.

Ciąg dalszy.

Jaworski 12371, 255 (g. moz. 1793 — 5) h. Kościesza at.
Jawtoh[61] 14805, 806 (z. ros. 1797).
Jegliński 13946, 334 (g. wił. 1798).
Jelec 6114, 744 (z. tr. 1793 — 7).
Jeleniewski 11851, 664 (g. miń. 1791) d. wyw. 1779 r. — 13809, 1828 (z. kow. 1795 — 7).
Jeleński 11222, 411 (z. pr. 1796 — 1803).
Jelnicki 13348, 237 (z. sł. 1798) — 13483, 284 (z. str. 1793 — 5) 1676 r.
Jencelewicz 12577, 795 (g. now. 1797 — 8).
Jeremowicz 14224, 442 (z. wił. 1795).
Jermałowicz 5920, 813 (g. tr. 1795—1806).
Jerzewski 12833, 925 (z. now. 1797).
Jesman 4238, 6401 (z. wil. 1793) gen.
Jezgarski 15426, 573 (z. br. 1796 — 7).
Jezierski 15170, 142 (z. tel. 1798 — 9).
Jęczewski 13931, 936 (g. wił. 1774 — 5).
Jęczmiński 15290, 557 (z. up. 1797).
Joachimowicz zob. Wiełłowicz.
Jocz 5377, 193 (1529 r.), 677 (g. lidz. 1798—1800) Podborski h. Godziemba d. wyw.— 6115, 397 (z. tr. 1798 — 1804) Podborski (Podbereski) h. Godziemba d. wyw.

---

[61] lub Jawtok, w tekście ostatnia litera niewyraźna.

Jodko 5642, 1477, 1632 (z. lidz. 1796—7) — 5643, 161 (z. lidz. 1798—1802).
Jodkowski 6817, 393 (z. gr. 1788).
Jokaytis 15226, 345 (g. up. 1798) 1545 r.
Jordan 7891, 360 (g. sł. 1797—8).
Jotejko 4249, 258 (z. wil. 1798).
Józefowicz 6115, 901 (z. tr. 1798—1804)—13931, 556 (g. wil. 1774—5)—14228, 345 (z. wil. 1798) h. Abdank d. wyw. 1774 r. — 14782, 1324 (z. ros. 1778) gen.—15425, 407 (z. br. 1795) gen.—15426, 841, 843, 844, 847 (z. br. 1796—7) h. (Iłgowski) gen.
Jucewicz 74, 226 (tryb. 1722) — 14988, 479 (z. sz. 1798).
Juchniewicz 6115, 1454 (z. tr. 1798 — 1804) h. Leliwa d. wyw. — 12430, 730 (z. moz. 1797—8) — 15414, 433 (z. br. 1782) — 15426, 31, 37 (z. br. 1796—7) gen. — 15427, 680 (z. br. 1797) h. Leliwa.
Juchniewicz Błażewicz 73, 1332 (tryb. 1721).
Juchnowicz (zob. Suchocki) 5636, 278 (z. lidz. 1788—98) — 5643, 756 (z. lidz. 1798—1802) — 14963, 411 (z. sz. 1775) XVII w. aut.?
Juchnowski 14830, 709 (g. sz. 1797).
Jucikiewicz 13717, 1519 (g. kow. 1777—8).
Judycki 12577, 771 (g. now. 1797—8) — 13483, 353 (z. słr. 1793—5) h. Radwan (odm.).
Jungił Arciuch 12832, 630 (z. now. 1796).
Juniewicz 5920, 820 (g. tr. 1795—1806) — 13440, 60 (z. ih. 1799) neof. d. wyw.
Junosza herb (zob. Jurkiewicz) 13727, 798 (g. kow. 1797).
Jurczewski 13609, 134 (z. rz. 1787) h. Śreniawa (odm.) at. (Małor.).
Jurewicz (zob. Jurjewicz) 6401, 796 (gr. zaw. 1796—1802) — 6432, 202 (z. zaw. 1797 — 9) — 11851, 443 (g. miń. 1791) h. Lubicz gen. — 13946, 345 (g. wil. 1798) — 14781, 67 (z. ros. 1777) gen. — 14815, 28 (g. sz. 1779) — 14964, 1077 (z. sz. 1777) 1528 r. — 15273, 312, 314, 721 (z. up. 1777 — 8) — 15426, 807 (z. br. 1796—7) gen.
Jurgielewicz 15414, 451 (z. br. 1782).
Jurjewicz 5643, 183, 201, 218, 1046 (Jurewicz) (z. lidz. 1798 — 1802) — 6606, 1281 (g. gr. 1787 — 8) h. Przyjaciel — 7707, 262, 265 (z. sł. 1789) h. Lubicz, at. — 12078, 317 (z. miń. 1795) Juriewicz.
Jurkiewicz 5642, 861 (z. lidz. 1796—7).
Jurkiewicz, Junosza 13346, 627 (z. sł. 1797—9) h. Junosza d. wyw.
Jurkowski 12834, 351 (z. now. 1798) h. Jastrzębiec gen. — 13810, 255 (z. kow. 1798—1801) gen.
Jursza 5643, 41 (z. lidz. 1798 — 1802) — 15428, 29 (z. tr. 1798) h. Ślepowron.
Juszkiewicz 4239, 389 (z. wil. 1794) — 4807, 1484 (g. wil. 1795—6) — 7019, 895 (g. brz. 1779—80) 1753 r. — 10655, 134 (g. woł. 1780—1) — 11223, 378, 380, 461 (z. up. 1797) Bortnowski — 11243, 530 (g. pr. 1797) — 11853, 93 (g. miń. 1794)—13240, 1007 (z. pń. 1797—9)—13387, 452 (g. rz. 1754—74)—13727, 271, 272 (g. kow. 1797) — 13810, 666 (z. kow. 1798—1801) h. Ślepowron d. wyw.
Juszkowicz Samolicz — 15226, 605 (g. up. 1798) 1554 r. aut.?
Juzaytis 15226, 345 (g. up. 1798) 1545 r.

Kaczanowski 4242, 1587 (z. wil. 1795)—12369, 194 (g. moz. 1786—8) h. Ostoja at. — 13517, 304 (z. bor. 1794—1802) — 14989, 1127 (z. sz. 1798) h. Ostoja d. wyw.
Kaczyński 13945, 457 (g. wił. 1797) gen. 1743 r.
Kadziewicz 6608, 660 (g. gr. 1791—2) 1400 r. falsyf.—12833, 1132 (z. now. 1797).
Kalenikowicz 12996, 91 (z. piń. 1530—64).
Kalita 15169, 1079 (z. tel. 1797) 1589 r.
Kałłaur 13240, 818 (z. piń. 1797—9).
Kało Kałotowski 4249, 604 (z. wil. 1798) h. Pobóg.
Kamieński 4809, 1247 (g. wil. 1797) — 14988, 72 (z. sz. 1798).
Kamiński 4243, 1132 (z. wil. 1796) z Słotwidów h. (Ancuta) at. — 5918, 59 (g. tr. 1778—83) 1730 r. — 6115, 464 (z. tr. 1798—1804) — 6815, 119 (z. gr. 1786) — 6819, 64 (z. gr. 1790) — 7341, 375 (z. brz. 1778 — 9) — 11222, 143 (z. pr. 1796—1803) — 11243, 590, 708 (g. pr. 1797)—11851, 661 (g. miń. 1791). d. wyw. 1784 r. — 12080, 178 (z. miń. 1797) — 14225, 75 (z. wił. 1796) h (Ańcuta) at. — 14831, 875 (g. sz. 1798) — 15152, 14 (g. tel. 1798) — 15169, 1624 (z. tel. 1797).
Kamiński Żyłłok 7363, 1637, 1639, 1643 (d. wyw. 1777 r.) (z. brz. 1797) h. Ślepowron gen.
Kamocki (Komocki) 12068, 52, 53 (z. miń. 1786) h. Jelita, gen.
Kandyba 5645, 3 (z. lidz. 1798—1808).
Kandyba Roszczyc 6115, 197 (z. tr. 1798 — 1804).
Kandyba Zaremba 5920, 904 (g. tr. 1795 — 1806) h. „Lew" d. wyw.
Kaniewski 11849, 498 (g. miń. 1789).
Karabanowicz (Karaban) 6355, 685 (z. osz. 1795 — 9) gen. — 11847, 246 (g. miń. 1787) gen.
Karadkiewicz zob. Koradkiewicz.
Karaffa Korbut 12833, 1329, 1343 (z. now. 1797) d. wyw. 1775 r.
Karasiewicz zob. Tokarzewski.
Karczewski 5376, 321 (g. lidz. 1795 — 6).
Ka(r)czmarzewski 5920, 847 (g. tr. 1795 — 1806) h. Boruta d. wyw.
Karlewicz (Karolewicz) 13240, 677, 745 (z. piń. 1797—9) h. Ostoja at. — 15226, 275 (g. up. 1798) — 15231, 247, 250 (z. up. 1798).
Karlikowski 14806, 486 (z. ros. 1798) neof.
Karnicki 170, 56 (tryb. 1784) h. Kościesza—175, 448 (tryb. 1786—7) h. Kościesza.
Karniłowski, Piętko 74, 1012, 1014 (tryb. 1722) — 83, 281 (tryb. 1728).
Karolewicz zob. Karlewicz.
Karpiński 7026, 34 (g. brz. 1798—9)—11841, 424 (g. miń. 1781) h. Korab z. nurska—12368, 1163 (g. moz. 1783 — 5) h. Korab at. — 12369, 87 (g. moz. 1786 — 8) h. Korab at. — 12371, 250 (g. moz. 1793 — 5) h. Korab at. — 13240, 547 (z. piń. 1797 — 9).
Karpowicz 11850, 496 (g. miń. 1790) — 12577, 798 (g. now. 1797—8) — 13596, 434 (g. słr. 1793 — 4) 1690 r.
Karsowski 11243, 663 (g. pr. 1797).
Karszewski zob. Korszewski.
Karwecki 6233, 133 (gr. osz. 1765—75).

c. d. n.

Henryk Łowmiański.